

Op weg
naar
Pasen

GEZAMENLIJKE
KERKEN
VAN BEILEN

40 dagen kalender 2022

OP WEG NAAR BEVRIJDING

Wij

Zij

Iedereen!

Lijdenstijd is bezinningstijd

Voorwoord

De komende 40 dagen, de lijdenstijd genoemd, gaan we samen op weg naar Pasen. Pasen, een nieuwe toekomst. Een nieuwe start. Wij mogen ons bezinnen in de komende 40 dagen op wat ons in de weg staat, wat wij als last ervaren en of wij dat achter ons kunnen laten omdat we mogen leven in het vooruitzicht van Pasen. De overwinning, ons houvast, op alles wat ons hier op aarde probeert te binden, verdrietig en kapot te maken. Jezus die de overwinning heeft behaald op het kwaad. Het licht dat schijnt door de donkere tijd heen.

Een tijd van 'op ademen'. Tot rust proberen te komen en rust te vinden. Veertig dagen stap voor stap samen op weg, om te leren ontdekken hoe God in uw leven licht, rust, vrede wil geven. Het kan soms zo anders voelen in het leven. Licht hebben, vrij zijn en toch gebonden voelen. Door dit boekje heen ontdekken hoe we daadwerkelijk vrij kunnen zijn.

Vrij zijn geldt niet voor iedereen. Daarom ook de foto met het omheinde vuur. Er is een heel grote groep mensen die daadwerkelijk achter een omheining vastzit. Mensen die hun geboortegrond ontvluchten vanwege andere religieuze keuzes, verschillen van mening of het 'systeem' dat van oudsher in stand wordt gehouden. Maar ook zij die in de vluchtelingenstroom meekomen op zoek naar een betere toekomst. Zij die hoop hebben in Europa hun paradijs te vinden, maar tot op heden strandden in de gevangenschap van immigratie- en asielaanvragen.

In Beilen is het idee opgevat om vanuit alle levensbeschouwelijke hoeken een gezamenlijke 40-dagentijd uit te dragen met daaraan gekoppeld de nood onder gevluchte medemensen.

Zij willen vrij zijn en wij willen vrij zijn. Vrij van de druk, een 'bevrijd' mens zijn. In geestelijk opzicht, maar de gevluchte medemens ook in lijfelijk opzicht. Als alles je afgenomen is, als je geen uitzicht meer hebt, wat is dan je houvast? Kan je dan vertrouwen en volhouden door het evangelie van Pasen? Het Licht dat kwam met kerst, leed in de dagen voorafgaand aan Pasen, maar Hij die uiteindelijk overwon.

Neem elkaar mee, beur elkaar op, spreek een goed woord en ondersteun elkaar in het bijzonder in deze veertig dagen op weg naar Pasen. Gods zegen daarbij voor uzelf en allen die u lief en dierbaar zijn.

Namens de gezamenlijke kerken,

Erik Potjes

WELK PAD SLAAN WE IN?

Mattheus 16: 21

“Van toen aan begon Jezus Zijn discipelen te laten zien dat Hij naar Jeruzalem moest gaan en veel zou moeten lijden van de kant van de oudsten en over priesters en de Schriftgeleerden, en dat Hij gedood zou worden en op de derde dag zou opgewekt worden.”

Welk pad slaan we in? Meestal een vraag die rondzingt voor de komende zomervakantie. Waar willen we naartoe en met welk vervoermiddel?

Al deze vragen en de daarbij komende vervolgstappen maken dat het soms nog een stressvolle klus wordt. Iets dat leuk en ontspannend mag zijn heeft vooraf al een heel traject van bloed, zweet en tranen gebracht.

Jezus begint vanaf dit moment Zijn leerlingen/volgelingen duidelijk te maken wat er moet gaan gebeuren. Snappen zij het? Nee totaal niet. De discipelen, die net als veel andere toehoorders, juist denken dat Jezus het volk Israël zou bevrijden van de Romeinse macht, heel fysiek in het hier en nu. Weg met de onderdrukking en een vrij leven. Jezus denkt vanuit een andere dimensie. De geestelijke dimensie, het transcendente. Als je de verzen verder leest merk je meteen het verschil van

inzicht en begrijpelijkheid. Petrus, heel aards en heel direct, "dit zal beslist niet met U gebeuren!" Een uitroep teken zelfs, zo stellig. Jezus daarentegen antwoordt in de geestelijke dimensie: "Ga weg achter Mij, Satan! U bent een struikelblok voor Mij, want u bedenkt niet de dingen van God, maar die van de mensen."

Zo kijkt, handelt en leeft ieder vanuit zijn of haar eigen zichtveld.

Dat gebeurt ook nu. De politiek die het woord 'vluchtelingenproblematiek' de wereld in heeft geslingerd. Vluchtelingenproblematiek, alsof we het over 'iets' hebben, 'een onderwerp'. Maar het gaat over mensen zoals u, jij en ik. Mensen die ook een pad inslaan. Met een reden en een achtergrond. En het Westen, Europa, die vanuit een ander zichtveld de situatie benadert en behandelt. Kunnen we mensen opvangen, zo ja hoeveel en waar? Of is het beter om een zak geld te geven en zo de mensen in de eigen regio te laten opvangen? Wat je niet ziet daar hoef je niet over na te denken, lijkt de gedachte.

Zo zie je, dat het gedeelte van Jezus en Petrus ook vandaag de dag nog aan de orde is. Welk pad slaan wij in als het gaat om de gevluchte medemens? Hebben wij zonder hen te kennen al een oordeel klaar, fysiek, aards zoals Petrus, of leren wij kijken en luisteren vanuit of in een andere dimensie zoals Jezus deed?

Gebed

Heer, leer mij kijken, leer mij luisteren, niet als 'aards' mens, maar vanuit liefde zoals Jezus dat deed. Leren kijken en luisteren naar mijzelf, de ander en naar U. Amen

Opdracht

Schrijf met elkaar eens op, over wie je zonder hem of haar goed te kennen al een oordeel klaar hebt en bespreek met elkaar of dit terecht is.

EEN EERSTE STAP ZETTEN

Vandaag blijven wij nog even bij het evangelie van Mattheus en we lezen verder waar we gisteren ons pad begonnen zijn.

Mattheus 16: 24- 26

“Toen zei Jezus tegen Zijn discipelen: Als iemand achter Mij aan wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis op zich nemen en Mij volgen. Want wie zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar wie zijn leven zal verliezen om Mij, die zal het vinden. Want wat baat het een mens, als hij heel de wereld wint en aan zijn ziel schade lijdt? Of, wat zal een mens geven als losprijs voor zijn ziel?”

U kunt vast wel een beeld voor ogen krijgen, een kindje dat voor het eerst leert lopen. Onwennig en wiebelend staand op die kleine voetjes, evenwicht zoekend en dan samen met vader of moeder of in ieder geval iets dat stabiliteit geeft de eerste stapjes zetten. Hoe vertederend. Met vallen en opstaan leren lopen.

Jezus zegt hier iets soortgelijks. We worden opgeroepen om iets te doen wat we nog niet kunnen en dat is onwennig, daar hebben we hulp bij nodig. Jezelf verloochenen, je kruis op je nemen, je leven niet willen behouden. Net als gisteren met

Petrus, zegt Jezus hier: "Richt je niet op de 'tijdelijke' dingen. Niet de dingen in het dagelijks leven zijn het belangrijkste. Kijk niet langer horizontaal maar leer verticaal te kijken.

In onze korte tijd op aarde, lijkt het alsof je het gemaakt hebt als je veel geld bezit, aanzien hebt en bekend bent. Wat maakt het uiteindelijk uit als je alles van deze aarde in je bezit hebt, maar uiteindelijk niets mee kan nemen als je je laatste adem uitblaast. Wat dan telt is...waar is je ziel.

Een groot voorbeeld hierin zijn voor mij de mensen die ten koste van alles de overstek op gammele bootjes wagen op weg naar een betere/ veiliger toekomst. Uit hun verhalen hoor ik dan: "Wat heb ik te verliezen? Of ik haal de overkant met de kans op een ander leven of ik sterf, dan verlies ik niet meer dan ik nu ook al niet heb." In aards opzicht hebben zij niets of niets meer te verliezen.

Gebed

God, leert u mij lopen achter Jezus aan. Te zien wat echt van waarde is voor mijn ziel. Leer mij niet afhankelijk te zijn van het aardse, maar juist dat wat ik heb ontvangen te delen met anderen.

Bescherm U de mensen die hun leven wagen op de vlucht voor vrede en veiligheid.

Opdracht

Leg een touw of een stok op de grond of juist iets boven de grond en lukt het je om zonder hulp je evenwicht te bewaren en de overkant te halen, of heb je een helpende hand nodig?

OP WEG NAAR ZALIGHEID

We volgen Jezus op Zijn weg naar Jeruzalem. Gaandeweg geeft Hij de leerlingen inzichten, opnieuw gericht op de hemel.

Mattheus 19: 25

“Toen Zijn discipelen dit hoorden, stonden zij versteld en zeiden: Wie kan dan zalig worden? Maar Jezus keek hen aan en zei tegen hen: Bij de mensen is dat onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk.”

Opnieuw komt in dit stukje naar voren dat we niet horizontaal moeten kijken maar verticaal moeten leren leven. Het is niet gericht op de aardse rijkdom, maar op de hemelse heerlijkheid. De rijke jongeman, die alles heeft wat zijn hartje wil, wordt verdrietig als hij hoort dat hij alles moet wegdoen en dan Jezus kan navolgen. De belofte die Jezus geeft, dat kunnen wij ons bijna niet voorstellen, maar soms kan je er iets van proeven, als je belangeloos iets voor een ander doet. Het kan zoveel blijdschap en vreugde geven als je iets voor een ander doet, zonder bijbedoeling. Puur gericht op de ander. Dat is Jezus Zijn manier van het Koninkrijk regeren. Niet zoals de mensen toen dachten, Hij veroverd Israël op de Romeinen en we zullen vrij zijn. Maar Jezus regeert in Zijn Koninkrijk gebaseerd op liefde voor God en de naaste.

Ik kan mij goed voorstellen dat het spreekwoord: “Wie goed doet goed ontmoet” hiervan afgeleid kan zijn.

Het is ook te zien in de beelden van tv of bij het helpen in de vluchtelingenkampen, vrijwilligers die de helpende hand bieden als een bootje overvol met mensen op het strand aankomt. Het delen van drinken en een deken voor warmte, een omhelzing. Geheel belangeloos, uit liefde voor de ander. Ik hoor het ook terug uit de verhalen in de kampen. "Jullie stralen licht uit in onze uitzichtloze situatie, jullie zien naar ons om". En "door jullie krijgen wij weer hoop om verder te gaan".

En nu denk ik, dit is zoals God het wil; omzien naar de ander, belangeloos. Ver weg of dichtbij, als we het maar doen.

Vandaag een lied: Toon Mijn liefde (opwekking 705)

Aan de maaltijd wordt het stil,
als de meester knielen wil,
en vol liefde als een knecht,
elk apart de voeten wast en zegt:
Dit is wat Ik wil dat jullie doen,
dit is waarom Ik bij jullie neerkniel,
Dit is hoe mijn kerk behoort te zijn,
dit is wat de wereld ziet van Mij
Als je Mij gaat volgen

In de wereld wordt het stil,
als wij doen wat Jezus wil
en gaan dienen als een knecht,
zoals Hij ons heeft gezegd, Hij zei:
Dit is wat Ik wil dat jullie doen,
dit is waarom Ik bij jullie neerkniel,
Dit is hoe mijn kerk behoort te zijn,
dit is wat de wereld ziet van Mij
Als je Mij gaat volgen

-Refrein-

Toon mijn liefde, aan de ander
dien de ander, zo heb Ik ook jou liefgehad.
Heb elkaar lief, wat er ook gebeurt,
dien de ander, zo heb ik ook jou liefgehad

Opdracht

*Bespreek met elkaar wie jij vandaag zou willen en kunnen helpen in je straat?
En ga je dat ook doen?*

RICHTINGAANWIJZERS

Eerst maar eens een vraag: Wie of wat geeft richting in uw leven?

Mattheus 20: 29-33

"En toen zij Jericho uitgingen, volgde een grote menigte Hem. En zie, twee blinden, die aan de weg zaten, riepen toen zij hoorden dat Jezus voorbijging: Heere Zoon van David, ontferm U over ons! De menigte bestrafte hen, opdat zij zouden zwijgen; maar zij riepen des te meer: ontferm U over ons, Heere, Zoon van David! En Jezus stond stil, riep hen en zei: Wat wilt u dat Ik voor u doen zal? Zij zeiden tegen Hem: Heere, dat onze ogen geopend worden."

In Mattheus ontdekken we dat er vanuit het niets, zomaar door twee 'niets betekende' mannen, richting wordt gewezen. Zij zien niks want ze zijn blind, maar juist zij zien wat de omstanders niet zien. Misschien geldt dat ook wel voor ons, we kennen de verhalen, we proberen ons leven ten goede te leven. Niets anders dan dat de volgelingen en de mensenmassa rondom Jezus ook deden. En dan toch zo ineens vanuit het niets, dat is niet helemaal waar, zij zaten aan de weg.

Dus eigenlijk waren zij al zichtbare richtingaanwijzers. Wie ziet naar hen om? Vaak denken wij ook dat er wel anderen zijn die omzien, daar zijn toch mensen voor?! hoor je dan. Nee juist niet. God wil dat wij opmerken wie onze hulp nodig heeft.

Juist deze mannen zijn in dit verhaal de richtingaanwijzers, luister maar: "Heere Zoon van David, ontferm U over ons!" Door het uitspreken van deze ene zin, zouden de Joden om Jezus heen toch moeten weten wie er bedoeld wordt. Zoon van David, de Beloofde, de Messias. En wij, worden wij op het spoor gezet door deze twee richtingaanwijzers?

Een persoonlijke ervaring uit het werk in een vluchtelingenkamp op Griekenland. Op een moment raakte ik in gesprek met een gezin. We maakten kort kennis met elkaar en probeerden zo goed en kwaad als het ging, met handen en voeten Engels, elkaar te begrijpen. Toen we aan de thee zaten met elkaar op de grond, vertelde de vader van het gezin dat ze gevlucht waren omdat ze christen zijn. In een omgeving waar christendom niet op prijs werd gesteld was er geen andere uitweg dan te vluchten. Na veel moeilijke en zware omzwervingen uiteindelijk in een Grieks vluchtelingenkamp terecht gekomen, met als doel Duitsland. Daar zijn enkele bekenden en die kunnen ons misschien vooruit helpen. Maar het gesprek nam al snel de wending tot het geloof.

Op de vlucht, alles achterlatend, niet weten waar je zal uitkomen. Uitgeput in alle onzekerheid nu in een kamp en nog niet weten of je gaat bereiken dat wat je graag wilt, veiligheid en stabiliteit voor je gezin. "Maar", zei deze man (en daarin is hij een richtingaanwijzer voor mij) "door het vluchten, door de onzekerheid, leert God mij sterker te worden en mij klaar te maken voor als ik als gelovige in Europa het evangelie verkondig".

Gebod:

Heere, open de ogen van mijn hart voor de mensen om mij heen. Zodat ik aan hen mag ontdekken wie U bent.

Opdracht:

Speel met elkaar het spelletje dat iemand geblinddoekt aanwijzingen van een ander moet opvolgen om zo zonder te botsen en stoten een parcours in huis af te leggen.

2HANDSON

Organisatie

2Handson is een organisatie die is ontstaan in het najaar van 2020. Gericht op hulpverlening aan gevluchte mensen door middel van het verzamelen van kleding en hygiëneproducten en deze na sortering af te sturen naar verschillende vluchtelingenkampen in Griekenland, in Bosnië, Duinkerke. Maar ook het leed en de armoede dichterbij in Nederland wordt sinds dit jaar tegengegaan. Er worden kledingpakketten & hygiënepakketten verstrekt aan mensen die leven van een minimum.

Vanuit verschillende inzamelpunten worden goede, bruikbare kleding, slaapzakken, winterjassen, schoenen en tenten ingezameld en gesorteerd in een depot in Dedemsvaart. Hier worden de goederentransport klaargemaakt en vaak in combinatie met andere organisaties worden de materialen verzonden naar de plekken waar het nodig is.

2HandsOn wil daarnaast de verbinding aangaan met (basis) scholen, kerken en gemeenschappen om zo de stem van de gevluchte medemens te laten horen. Middels presentaties en sprekersavonden worden er vaak kleinschalige acties op touw gezet.

Internet & Social media

2HandsOn is zichtbaar en te volgen op social media, check facebook en Instagram.

FB: www.facebook.com/2HandsOn

Insta: [2.handson](https://www.instagram.com/2.handson)

KRUISPUNTEN

Ken je dat; ben je net lekker onderweg, heb je een richtingaanwijzer gevonden, is er ineens zonder dat het aangegeven staat op de kaart een kruispunt. Tja, daar sta je dan met de kaart/ google maps in je handen. Welke richting te kiezen? Wat is juist?

Mattheus 21: 10

"Toen Hij Jeruzalem binnenkwam, raakte heel de stad in opschudding en men zei: Wie is Dat?"

Er gaat hier nog een stukje aan vooraf. Jezus geeft bij het naderen van Jeruzalem twee discipelen de opdracht om de stad in te gaan en een ezellinnenveulen op te halen. Wat zullen zij gedacht hebben bij deze opdracht? We lezen het niet, maar ze zullen hun hoofd vol vraagtekens hebben gehad. En dan ook nog het profetische woord van Jezus, dat als de eigenaar vraagt wat ze komen doen, hij het goed vindt dat zijn veulen wordt meegenomen om de Heere te dragen.

Even terug naar de discipelen, ze lopen nu al een tijdje met Jezus mee en zijn op weg naar Jeruzalem, we hebben er de afgelopen dagen over kunnen lezen. En toch zullen zij nu weer verdwaasd zijn. De verwachting in hen leeft dat Jezus de Koning wordt, Israël zal bevrijden van de Romeinen, en dan deze opdracht. Een

ezelsveulen ophalen. Dit zal voor hen zo'n kruispunt in hun leven zijn. De verwachting hebben vol vooruit te gaan en dan komt er met een 'simpele' opdracht ineens een kruispunt waardoor je opnieuw moet gaan nadenken. We volgen toch Jezus? We zijn toch Zijn leerlingen, waarom niet naar het paleis, maar opzoek naar een ezelsveulen?

Misschien herkent u voor uzelf ook zulke vragen in het leven. Lijkt net alles lekker te gaan, komt er ineens vanuit het niets iets op je pad waardoor je alles moet heroverwegen. Of je denkt 'ik heb mijn leven op de rit' en God grijpt ineens in in je leven. Er wordt je continue gevraagd keuzes te maken, iedere stap in je leven vraagt om het maken van keuzes.

Mensen die ook op kruispunten staan in hun leven zijn bijvoorbeeld mensen die de Arabische lente zijn ontvlucht. Zij die voelden aankomen het gaat mis in dit land of in deze regio. Of zoals recentelijk de Afghaanse bevolking massaal op de vlucht is geslagen nadat de Taliban de macht in handen kreeg. Kruispunten in het leven, waarin je niet weet welke richting in te slaan, niet anders dan vluchten. Misschien droomden zij wel van een gezin en een toekomst. Studerende kinderen, en nu totaal van alles en iedereen verlaten zitten zij tussen de tenten, omringd door hoge hekken met prikkeldraad. Wat nou, het recht op vrijheid. Wat is vrijheid als je moet rennen om je leven te behouden. Vluchten uit landen waar een mensenleven niets waard lijkt te zijn.

Uit verhalen heb ik gehoord, dat het sommige mensen niks meer uitmaakt of ze met een gammel bootje de overkant halen of sterven, "want dood ben ik toch al", wordt er dan gezegd. Als al je grond onder je voeten is weggeslagen, waar kan je dan nog op steunen?

Gebed

Lieve God, iedere dag opnieuw moet ik zoveel keuzes maken, soms maakt het me moe, soms weet ik niet wat juist is. Wilt U mij helpen de juiste keuzes te maken?!

Opdracht

Vertel elkaar wat anders ging in je leven dan je gedacht/ gehoopt had en hoe kijk je daar nu tegenaan?

LANTAARNPALEN

Psalm 119:105

“Uw Woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad”

Een heel bekend Bijbelwoord. Voor velen een waarheid, maar voor sommigen onder ons ook juist een zin die veel stof doet opwaaien en eerder discutabel is. Want als God dit licht is, waarom gebeurt er dan dit of dat? Waarom overkomt mij (vul maar in).

Er staat echter niet, dat er geen donkere plekjes meer zullen zijn, of dat jezelf niet meer hoeft na te denken waar je loopt of gaat. Nee integendeel! Maar als je je weg met God gaat en je wilt luisteren naar wat Hij tot je te zeggen heeft, dan kan Zijn Woord je alleen maar op weg helpen. Als je in het donker op zo'n kruispunt staat en je probeert de kaart te lezen, dan loop je toch ook naar een lantaarnpaal toe om in het licht van dat schijnsel je kaart te raadplegen? Waarom zou je dan niet op de kruispunten in je leven vragen aan God of Hij Zijn licht wil laten schijnen?

Het is niet zomaar iets, het vraagt iets van je. Jezus heeft het heel duidelijk vertaald in zijn leven op weg naar Jeruzalem. De mensen die Hij ontmoette, de blinden uit Mattheus 20, zij volgden Hem.

Dat is de overgave, Jezus willen volgen welke keuze je ook te maken hebt. Soms heel helder, soms bijna niet zichtbaar of hoorbaar. Maar Hij is er wel. Hij is het licht op je pad. Heb je dat vertrouwen?

“Het feit dat jullie hier in het kamp rondlopen en met ons praten, geeft mij een beetje hoop. Hoop dat ik uit deze uitzichtloosheid kom, dat er nog mensen zijn die naar ons vluchtelingen omkijken.”

“Je ogen stralen, je hebt ons iets te brengen. Je geeft dat ik weer moed krijg.”
Zomaar enkele uitspraken van gevluchte medemensen.

Gebed

Heer wilt u mijn ogen, oren en hart openen zodat ik het licht van U opmerk in mijn leven. En zo voor anderen een licht kan zijn.

Opdracht

Maak het donker in huis, alle lampen uit, gordijnen dicht. Steek dan een kaarsje aan. Geeft een kaarsje licht in het donker? Wat vind je daarvan?

MEDEREIZIGERS

Lukas 24: 13-17

"En zie, twee van hen gingen op diezelfde dag naar een dorp dat 60 stadiën (11 km) van Jeruzalem verwijderd was en waarvan de naam Emmaus was. En zij spraken met elkaar over al deze dingen die gebeurd waren. En het gebeurde, terwijl zij met elkaar spraken en van gedachten wisselden, dat Jezus Zelf bij hen kwam en met hen meeliep. Maar hun ogen werden gesloten gehouden, zodat zij Hem niet herkenden. En Hij zei tegen hen: wat zijn dit voor gesprekken die u al lopend met elkaar voert en waarom ziet u er zo bedroefd uit?"

Kent u ze nog? Mensen langs de kant van de weg met een duimpje omhoog of een kartonnenbord voor hun buik met daarop geschreven de plaats waar ze heen willen. Juist ja, lifters. In mijn eigen jeugd nog met enige regelmaat te zien langs de kant van de weg, maar tegenwoordig bijna niet meer. Misschien heeft u zelf wel eens een lifter meegenomen. Zomaar een stukje samen onderweg zijn. Iemand die een eindje meegaat in je leven. Ik hoop voor u dat het mooie gesprekken waren. In het pastoraat noemen we het ook wel dat 'iemand tijdelijk mee oploopt in je leven' en Jezus deed hier hetzelfde. Jezus was zelfs even pastor. Hij zag hen aan en het viel Hem op dat zij er bedroefd uitzagen. En! Heel belangrijk, Jezus stelt vervolgens ook de vraag. Dat stukje meereizen in het leven van een

ander, kan variëren van de rij bij de kassa tot de opvang van kinderen tot mantelzorg van jaren. Maar in elke situatie krijgt u de kans of wordt u de kans geboden mee op te lopen in het leven van een ander. Een medereiziger te zijn. Of iemand loopt een stukje mee in uw leven. Staan we daar nog voor open?

Hoe bevrijdend kan het werken als we in verbinding komen met een ander, 'gewoon' een vraag die verder gaat dan 'hoe gaat het?' Tegenwoordig staan we er over het algemeen niet meer zo open voor dat er recht op de man af vragen gesteld worden die het hart blootgeven. Maar Jezus deed het wel! "Waarom ziet u er zo bedroefd uit?" Dat is nogal een vraag. Ik zou denken, wie is deze man dat hij zo in mijn eigen 'wereldje' kan komen?

Maar als we het niet proberen (dit soort vragen te stellen) of ons open te stellen als zo'n vraag gesteld wordt, weten we ook niet wat het (kan) brengen.

De gevluichte broeder of zuster wist ook niet waar hij/zij aan begon toen het besluit kwam om te vluchten. En ook nu weten ze vaak niet waar ze aan toe zijn. De landelijke (Europese) politiek besluit vanuit kantoorlorens over hun lot. En als ze asiel krijgen, weten zij nog niet wat dat inhoudt en wat er staat te gebeuren. Maar ze proberen het wel. Zelf zeggen ze; "We hebben niets meer te verliezen."

Wat hebben wij te verliezen als we ons hart openstellen voor een ander die met ons meereist?

Opgdracht:

Lukt het om vandaag met elkaar 60 stadiën te wandelen? Of misschien kom je maar tot de helft? Maar ga er met elkaar op uit en probeer het.

EEN HERBERG

Wie reist moet ook uitrusten. Dat kan op veel manieren, van een luxe hotel tot leven vanuit je eigen rugzak. Een ding staat duidelijk voorop, tijdens het reizen heb je zorg te dragen voor je lichaam. Ik stel mij nu voor ogen een wandelreis. Dat kost veel energie. Goede voeding en een goed bed zijn dan nodig. Soms reis je sneller en soms duurt het door omstandigheden langer om op je uiteindelijke bestemming te komen. En ook ben je afhankelijk van de route die je volgt. Een mooie strakke asfaltweg doet je sneller reizen dan een hobbelige zandweg met kuilen en obstakels. Dat moet ook zo zijn geweest in het leven van Jezus. Op weg naar Jeruzalem. Het ene moment kon Hij, omgeven door nieuwsgierige mensen, minder snel richting Jeruzalem reizen en het andere moment (dag 36) via een ezelsveulen weer sneller.

Lukas 10: 33- 35

“Maar een Samaritaan die op reis was, kwam in zijn buurt, en toen hij hem zag, was hij met innerlijke ontferming bewogen. En hij ging naar hem toe, verbond zijn wonden en goot er olie en wijn op. Hij tilde hem op zijn eigen rijdier, bracht hem naar een herberg en verzorgde hem. En toen hij de volgende dag wegging, haalde hij twee penningen tevoorschijn, en hij gaf ze aan de waard en zei tegen hem: Zorg voor hem, en wat u verder aan kosten maakt, zal ik u geven als ik terugkom.”

Een herberg, een rust- of verzorgingsplaats. In deze gelijkenis van de barmhartige Samaritaan. Een plek waar je veilig bent. Beschut tegen de weersinvloeden en tegen mensen met kwade bedoelingen. De vraag die ik mij nu op dit moment stel: is de kerk zo'n herberg, of is een gelovige zo'n herberg? Ben ik een pleisterplaats voor mijn naaste? Dit roept vragen op tot in de spiegel durven kijken, zelfreflectie. Ben ik een open maar veilige plek voor een ander? Toon ik barmhartigheid? Tegelijkertijd denk ik als het gaat over het zijn van een herberg aan andere woorden van Jezus als Hij de vraag krijgt, Meester waar woont U? Dan is het antwoord van Jezus: "De vossen hebben holen, en de vogels hebben een nest, maar de Zoon des mensen heeft geen plek waar Hij Zijn hoofd neer kan leggen". De wereld was/is voor Jezus geen veilige plaats. Geen moment rust hebben of tot rust kunnen komen. Wat kan dat uitputtend zijn. Maar Jezus bedoelde met Zijn uitspraak ook op het geestelijke vlak een boodschap uit te dragen. Ik zoek een plaats waar ik 'thuis mag komen', ik wil in de harten van mensen wonen. Ik wil deelhebben aan je leven. Wil jij, wilt u het hart openzetten zodat Jezus in je leven kan komen? Dat is wat Hij hiermee uitroept.

Een herberg, een veilige plek om uit te rusten en aan te sterken. Wat willen de gevluichte medemensen graag proeven van die rust. Niet zozeer in een luxe huis of groot hotel, maar de innerlijke rust proeven van het niet hoeven vluchten. Een bestaan kunnen opbouwen, 's nachts zonder zorgen en angst je ogen kunnen sluiten en kunnen slapen. De vermoeidheid van het reizen (vluchten) los kunnen laten en een plek kunnen vinden waar je mens mag zijn. Wil Europa die herberg zijn? Het is een vraag met een politieke lading. Maar in het bovenstaande wat we net gelezen hebben zijn wij, bent u, ben jij een pleisterplaats voor je naaste?!

Een doe vraag:

Voor wie ga jij/gaat u de komende dagen, actief! een herberg zijn?

UITZICHT

Iedereen weet wel, dat als je boven op een berg staat je een ver uitzicht hebt. Of je het nu zelf ervaren hebt of niet, dat is een feit. Soms helder en kilometers ver zicht, maar soms ook slechts enkele meters voor je. Bij de titel voor vandaag moest ik direct denken aan het verhaal uit Mattheus 4, dat zullen we dan ook voor vandaag in de overdenking lezen.

Mattheus 4: 8-10

“Opnieuw nam de duivel Hem mee, nu naar een zeer hoge berg, en hij liet Hem al de koninkrijken van de wereld zien, met hun heerlijkheid, en zei tegen Hem: Dit alles zal ik U geven, als U knielt en mij aanbidt. Toen zei Jezus tegen hem: Ga weg, satan, want er staat geschreven: De Heere, uw God zult u aanbidden en Hem alleen dienen.”

Adembenemend zeggen wij dan al gauw als er een wonderschoon uitzicht voor ons ligt. En misschien droom je soms wel eens dat je opstijgt en hoger en hoger komt en alles om je heen en onder je kan zien. Zo zie ik dat ook voor mij als ik mij probeer te verplaatsen in wat Jezus ziet. Alle koninkrijken van de wereld, een compleet overzicht van alles wat er zich op aarde afspeelt, maar onder voorwendse-len. Satan zegt “als je knielt voor mij, geef ik je alles”. Dat is iets dat we in de wereld op veel manieren tegenkomen.

Denk aan verschillende vormen van verslavingen die uitnodigen dat je in welke vorm of mate dan ook boven jezelf uitstijgt, je lijkt alles aan te kunnen. Maar in de praktijk ben je gebonden en zit je vast. Jezus daarentegen biedt het omgekeerde. Hij werd gebonden, zodat wij door Hem tot hemelse hoogten kunnen stijgen. Niet om gebonden te zijn aan Jezus maar om in vrijheid te leven met Jezus. Dat is nogal een verschil. Door de slinkse manier van werken van satan misschien niet eens zo gauw op te merken. Maar in dit stukje tekst zit de leugen van satan verstoep en we lezen er zo makkelijk overheen. Hij zegt: "Dit alles zal ik U geven". Maar God is de Schepper van de aarde en niet satan. Dus hij kan de koninkrijken van de aarde niet eens aan Jezus geven. Zo makkelijk sluipt het kwaad rond en heeft ons te pakken zonder dat we er erg in hebben.

Hetzelfde gebeurt door de mensensmokkelaars die vluchtelingen voor veel geld op gammele bootjes naar Europa laten varen. Zij vertellen de gevluchte mensen dat je in Europa met open armen wordt ontvangen, dat er medische zorg is, dat er een huis voor je is en dat je eten en drinken krijgt. Ze liegen niet die smokkelaars, maar het is ook niet de waarheid. Er staan inderdaad mensen met open armen klaar om de aangespoelde mensen op te vangen, dat zijn de hulpverleners die zich bekommeren om de mensen die de oversteek wagen. En ja er is een huis, weliswaar een gedeelde tent in het vluchtelingenkamp en ja daar is ook eten en drinken, zij het beperkt en veel van hetzelfde. Ook is er medische zorg, maar alleen van humanitaire organisaties die zich inzetten omdat ieder mens een mens is.

De smokkelaars vertellen niet, dat er pushbacks zijn, dat er hoge hekken met patrouille om de randen van Europa staan. Dat er overheden zijn, die alles in het werk stellen om de vluchtelingen geen rust of een schuilplaats te geven. Er wordt niet verteld dat als je illegaal in Europa bent dat er dan geen vangnetconstructie voor je is. Eten en drinken? Regel het zelf maar. Asielaanvraag, reken maar op een wachttijd van meer dan 3 jaar.

Gebed

Heer, ontferm U over deze wereld. Als het kwaad in welke vorm dan ook zo om zich heen grijpt. In tijden waarin alles duister lijkt te zijn, laat ons zien op Uw Licht.

PLATTEGROND

Als je een plattegrond hebt wil het nog niet zeggen dat je op de juiste plaats gaat aankomen. Ten eerste zal je moeten weten waar het noorden is, anders loop je kans de verkeerde kant op te gaan. Het is dus raadzaam om op de zon te letten, die gaat van oost naar west en aan de hand daarvan kan je je plattegrond raadplegen.

Mattheus 21: 10-11

“Toen Hij Jeruzalem binnenkwam, raakte heel de stad in opschudding en men zei: Wie is dat? De menigte zei: Dat is Jezus, de Profeet uit Nazareth in Galilea.”

Niet voor niets wordt de vergelijking tussen Jezus en de zon vaak gemaakt. Zoals ik hierboven al schreef geeft de zon richting aan. Zij gaat van oost naar west. Zij geeft licht en straalt warmte af. Ook is zij een vast gegeven in het heelal. Jezus is het licht van de wereld, ook Jezus is een vast gegeven. Zelfs Zijn geboorte omvat de oorsprong van tijd. De jaartelling begint in het jaar 0 van Christus. De liefde die Jezus geeft lijkt als de warmte van de zon, het dringt door tot in je lichaam. En dan zijn er nog tal van Bijbelse vergelijkingen te maken die in de Bijbel genoemd worden.

De mensen in de stad raken in opschudding, zo lezen we. Terwijl ze hadden kunnen weten wie Jezus is. Ze hebben zagezegd wel een plattegrond maar gebruiken die niet op de juiste manier. En zelfs als hun vraag beantwoord wordt begrijpen ze het nog niet. Je kan het vergelijken met iemand die je plattegrond in de goede richting legt en dan nog weet je niet precies welke route je moet volgen.

Jezus zelf is de plattegrond. Jezus zelf zegt ook: Ik ben de weg, de waarheid en het leven, niemand komt tot de Vader dan door Mij. Met alleen weten wie Jezus is (historisch figuur) kom je er niet. Een persoonlijk 'kennen' van Jezus, wat geloof of belijden wordt genoemd zal maken dat je kan begrijpen hoe de 'Plattegrond' richting aangeeft en de weg wijst.

De beelden op televisie laten soms massa's gevluchte mensen zien. Een hele toestroom van mensen op weg. Op weg waarheen? Dat weten ze vaak zelf ook niet goed. Dus volgen ze elkaar. Veel verhalen uit het vluchtelingenkamp zijn dan ook dat ze zonder te weten waar ze naar op weg zijn elkaar maar gevolgd zijn. Een grote groep geeft enigszins bescherming, en er zijn er altijd die vooroplopen waarvan men hoopt dat die de weg weten.

Gebed

Jezus verwarm mij met Uw liefde zoals de zon ons verwarmt. Leer ons U te volgen, omdat U de weg de waarheid en het leven bent.

Opdracht

Teken een plattegrond (van je huis, van de omgeving) en geef daarbij opdrachten waar en wanneer bijvoorbeeld linksaf, rechtdoor, oversteken, rechtsaf etc., waar komen de anderen uiteindelijk uit?

STAND BY YOU FOUNDATION

Wie zijn wij?

Stand by you foundation is in 2017 tot stand gekomen als doorstart van de in 2015 opgerichte Live for Lives foundation. Onze naam zegt het al: wij staan naast je. Waar ter wereld iemand ook geboren is, als iemand als vluchteling naar Europa komt staan wij ernaast om het leven net wat draaglijker te maken.

Missie

Het is onze missie om binnen Europa – middels het uitzenden van vrijwilligers naar diverse locaties – (boot)vluchtelingen te voorzien van basishulp. Momenteel is dit maandelijks een weekend hulpverleners in Duinkerke Frankrijk. Dit doen wij door de leefomstandigheden in vluchtelingenkampen te vergroten, bijvoorbeeld door drinkwater, voedsel/pakketten uit te delen en EHBO te verlenen.

De coördinator voor deze missie is Andrea Strijker (voorzitter). Verder bestaat de stichting uit Jan Kramer (penningmeester), Wilma Hertog (secretaris), Rinske Dooijewaard (ambassadeur). Bij Stand by You Foundation zijn geen betaalde

krachten. We zijn allemaal vrijwilligers. Stand by You Foundation is volledig afhankelijk van donaties voor onze doelstellingen.

Over het kamp en de afkomst van de vluchtelingen

Duinkerke ligt in Frankrijk, net over de grens van België. In deze bossen, ook wel de 'Jungle van Duinkerke' genoemd, leven honderden vluchtelingen. Ze hopen allemaal de oversteek naar Engeland te kunnen maken: Iraniërs, Irakezen, Koerden, Afrikanen, Afghanen en Pakistanen. Waarom zitten deze vluchtelingen op deze plek?

- het eerste Europese land waar ze eerst hun vingerafdruk moeten zetten (dus geregistreerd zijn), is niet goed voor ze (denk aan de volle kampen)
- ze zijn uitgeprocedeerd
- ze hebben familie in Engeland
- ze wachten op uitslag van hun asielaanvraag in Frankrijk

Vooral in het weekend komen er vrijwilligers naar deze jungle om de mensen te helpen. De overheid doet niets. Sterker nog, de CRS (Franse ME) verbiedt vrijwilligers soms de toegang en vernielt regelmatig tenten en slaapzakken en neemt vluchtelingen mee naar bussen om ze door heel Frankrijk weer uit te zetten. Soms mogen ze een paar nachten in een soort appartement verblijven maar soms worden ze ook 'gewoon' ergens op straat gezet. Doordat er geen alternatief geboden wordt komen de vluchtelingen na een paar dagen weer langzaam terug naar Duinkerke.

Ook komen dagelijks 'nieuwe' vluchtelingen aan... De aantallen wisselen dus sterk. Het aantal aanwezige mensen dat tijdens de missie naar de distributieplek van de jungle komt (hier mogen we distribueren) zal altijd onzeker zijn

Internet & Sociale media

Website www.standbyyoufoundation.nl/
Fb SBYFoundation
Insta [stand.by.you.foundation](https://www.instagram.com/stand.by.you.foundation)

EEN OPTOCHT

De zwarte zaterdag, een terugkerend fenomeen. Half Nederland dat op vakantie gaat naar het Zuiden van Frankrijk. Ieder jaar opnieuw bereikt dit het nieuws. Mensen die hun vakantie beginnen met uren en uren in de file staan. Een optocht, allemaal op weg naar hetzelfde. In de tijd van Jezus zo lazen we gisteren, volgde een menigte Hem.

Marcus 8: 1- 6

"In die dagen, toen er een heel grote menigte bijeen was en zij niet te eten hadden, riep Jezus Zijn discipelen bij Zich en zei tegen hen: Ik ben met innerlijke ontferming bewogen over de menigte, want zij blijven al drie dagen bij Mij en hebben niets wat zij kunnen eten. En als Ik hen nuchter naar hun huis stuur, zullen zij onderweg bezwijken, want sommigen van hen komen van ver. En Zijn discipelen antwoordden Hem: Waar haalt iemand hier in deze afgelegen plaats zoveel broden vandaan, dat hij deze mensen kan verzadigen? En Hij vroeg hun: hoeveel broden hebt u? En zij zeiden: zeven. En Hij gebod de menigte op de grond te gaan zitten. En Hij nam de zeven broden en nadat Hij gedankt had, brak Hij ze en gaf ze aan Zijn discipelen om ze hun voor te zetten; en zij zetten ze de menigte voor."

Het gebeurt nog wel, ergens staat er vanuit het niets een charismatisch spreker op en in mum van tijd zijn er tal van volgelingen. Maar zoals zo vaak ook, dooft het na

verloop van tijd weer langzaam uit. Hoe anders met Jezus. Nog steeds is er een grote groep mensen (menigte) te vinden die Jezus blijft volgen. Om wat Hij te vertellen heeft en om de wonderen die Hij doet. Hij heeft 'iets', iets ongrijpbaars maar wel het volgen waard. En waar ook in het evangelie, we lezen steeds weer over een menigte of grote schare. Het zijn dus niet enkele mensen die Hem volgen maar steeds duizenden tegelijk. Dan moet je wel iets te brengen hebben of een goed verhaal te vertellen hebben.

Tot op de dag van vandaag zien we dat het verhaal van Jezus veel volgelingen heeft. Hoewel het Christendom in Europa sterk afneemt, groeit het in andere delen van de wereld vele malen sneller.

De boodschap van Jezus heeft dus iets dat mensen blijft boeien. Het is niet alleen het verhaal, maar het is de hele doorwerking in het leven tot in je ziel. De overgave aan God. Het mag je leven radicaal veranderen.

Voor veel vluchtelingen verandert het leven ook radicaal. Weg gevluht uit een cultuur waarin je grootgebracht bent. Terechtkomen in een werelddeel met andere waarden en normen. Aanpassingsvermogen wordt er van hen gevraagd, terwijl ze al zoveel opgegeven hebben om te mogen bestaan. Cultuur, taal, familie, soms zelfs het eigen gezin, alles wordt opgegeven voor een nieuw leven.

Gebed

Vul ons hart o Heer, dat wij brandend van verlangen U volgen.

Opdracht:

Zoek de site www.opendoors.nl maar eens op. Hier lees je veel over christenvervolgung in de wereld. Wist je dat?

WACHTEN

Gisteren begon ik met een inleiding over zwarte zaterdag, files. Wat betekent dat?... heel lang wachten. Dat brengt mij ook bij de overdenking van vandaag. Wachten. We willen graag iets, maar soms moeten we er lang op wachten. Een cadeau voor je verjaardag bijvoorbeeld. Of inderdaad, lang wachten voordat het vakantie is. In het volgende verhaal (gelijkenis) moeten mensen ook heel lang wachten.

Mattheus 25: 5-7

"Toen de bruidegom uitbleef, werden zij allen slaperig en vielen in slaap. En te middernacht klonk er een geroep: Zie, de bruidegom komt, ga naar buiten, hem tegemoet! Toen stonden al die meisjes op en maakten hun lampen in orde."

Iedere keer als ik dit verhaal lees, probeer ik mij voor te stellen hoe dat moet zijn geweest. Vol van blijdschap omdat mensen met elkaar gaan trouwen, de mooiste dag van hun leven. En je mag voor verlichting en vreugde zorgen. Je leeft er naartoe. Maar zoals het in Israël gebeurde, ging de bruidegom vanuit zijn huis op weg naar het huis van de bruid. Omdat een huwelijk in die tijd vaak 's avonds werd gesloten, was er 'sfeerverlichting' nodig. Daar zorgden dan vriend(inn)en van het bruidspaar voor. Je bent er helemaal klaar voor, blij, uitgedost, vrolijk en dan maar

wachten.. Wachten tot de bruidegom er aan komt. Dat gebeurt hier trouwens ook nog wel. Dat de bruidegom met een trouwauto de bruid komt ophalen. Zij wacht dan op hem. Zoveel spanning voor het te komen moment. Wat duurt wachten dan lang.

Hoe is dat met u/ met jou? Heb jij geduld? Kan jij het wachten volhouden? Dan bedoel ik hier natuurlijk het wachten, het volhouden in geestelijke zin. Jezus heeft beloofd terug te komen. Zijn wij nog wakker, of dommelen we in slaap? Zijn we er klaar voor als de roep komt: "Jezus komt". Helpen we elkaar wakker te blijven, vol te houden Jezus hier op aarde te volgen in alles wat we mogen doen en zeggen?!

In de gesprekken met gevluchte medemensen heb ik veel verslagenheid gezien en gehoord. Mensen die de hoop hebben opgegeven. Het uitzien naar een betere toekomst voor hun kinderen wordt met de dag kleiner. Het uitzichtloos wachten dag in dag uit voor je tentje in een onbekend land, niet wetend of je wordt toegelaten of teruggestuurd wordt.

Die onzekerheid. Maar gelukkig ook de verhalen van mensen die, hoe ze ook in een uitzichtloze situatie verzeild zijn geraakt, moed houden. Hun eigen toekomst zien vervagen, maar moed houden dat hun kinderen het beter zullen krijgen. Maar ook mensen die vasthouden aan de belofte van God. Niet wetend wat dit leven brengt, maar uiteindelijk met Jezus samen mogen zijn. Zo worden er in het geheim kerkdiensten georganiseerd in het kamp, zodat mensen elkaar kunnen blijven ontmoedigen en blijven aansporen om 'wakker' te blijven. Tussen de tenten komen mensen samen vanuit allerlei achtergronden en er wordt samen gebeden en gezongen.

Gebed

Heer, maak ons waakzaam, dat we elkaar mogen blijven aansporen om licht te blijven geven aan de mensen om ons heen tot U, Jezus terugkomt.

Opdracht

*Voor de kinderen, vraag dit wel eerst even aan je ouders en misschien verstandig om in het weekend te proberen ☺
Hoelang kan jij wakker blijven?*

EEN TENT OPSLAAN

Wie van ons deed het vroeger al niet en ook nu doen kinderen het nog steeds, in de tuin een hut of tent bouwen. Van enkele stokken en een doek. Veel vormen, soorten en maten passeren de revue. En als ik in de zomer over een camping loop dan zie ik dat de ontwikkeling van de tent ook niet stil staat. Waren ze vroeger nog met zware stokken en stevig doek, tegenwoordig is alles ijzersterk en lichtgewicht. Van tenten die zichzelf opblazen of tentjes die je in de lucht kunt gooien en die dan zichzelf uitklappen. Als je onderweg bent en je reist dan slaap je soms ook in een tentje. Voor vandaag in onze 40-dagen reis heb ik dit thema gekozen.

Lukas 9: 33-35

“En het gebeurde, toen zij bij Hem vandaan zouden gaan, dat Petrus tegen Jezus zei: Meester, het is goed dat wij hier zijn. Laten wij drie tenten maken, voor U een, voor Mozes een en voor Elia een; hij wist echter niet wat hij zei. Terwijl hij dit zei, kwam er een wolk, en die overschaduwde hen. Zij werden bevreesd toen zij de wolk ingingen. En er kwam een stem uit de wolk, die zei: Dit is Mijn geliefde Zoon, luister naar Hem!”

Ik begrijp Petrus wel, ik zou denk ik hetzelfde gedaan hebben. Soms maak je een unieke situatie of gebeurtenis mee, dat je denkt "dit wil ik nooit meer kwijt". Van die momenten die je voor altijd vast wilt houden. Alleen dacht Petrus, zoals we een aantal dagen geleden ook al tegenkwamen, met zijn aardse gedachten. Hij dacht het moment van de verheerlijking te kunnen 'vangen'. Hij wist echter niet wat hij zei. Ook nu komt hij erachter dat Jezus op een heel ander niveau aanwezig is. Jezus heeft als God geen tent nodig om in te overnachten. Als mens misschien wel, maar zoals we lezen, was Jezus verheerlijkt. Als Zoon van God was Hij daar. Verheerlijkt in blinkend wit, stralend. Dat is een vooruitblik op de wederkomst. Dat is wat wij mogen verwachten als we Jezus zullen zien bij Zijn komst. God heeft geen tent nodig om in te wonen.

Wij hebben iets nodig dat ons beschermt tegen de kou van de nacht of de regen. Of een plek waar we ons in kunnen terugtrekken of onze bezittingen in kunnen opslaan. God omgaf hen met een wolk en meer hadden ze niet nodig. Eenmaal bij God te zijn, dan hebben we niets meer nodig.

Voor vluchtelingen is juist een tentje, een dun stukje doek, de enige bescherming tegen de weersinvloeden maar ook de bescherming tegen anderen. Een of andere vorm van veiligheid. Terwijl als je goed nadenkt een stukje doek of plastic helemaal geen veiligheid biedt. Gelukkig komen er door de jaren heen eindelijk projecten van de grond waarbij er een soort van woonunits, wooncontainers geplaatst worden.

Gebed

Hemelse Vader, leer ons dankbaar te zijn met dat wat we hebben. Soms nog een tekort maar altijd nog meer dan niks. We bidden ook voor de vluchtelingen die nog onderweg zijn, zonder beschutting van een tent of kamp. Wees hen nabij.

Opdracht

Maak een zo mooi mogelijke tent en upload een foto naar: epotjes@pgbeilen.nl Misschien mag je er wel een nachtje in slapen samen met je ouders of broertjes of zusjes?

VOEDSEL

Persoonlijk vind ik het altijd wel leuk en spannend om in een andere omgeving of land bijvoorbeeld tijdens de vakantie, specialiteiten van het land te proeven. Soms een hele ontdekking en echt grensoverschrijdend van wat ik aan kan, maar altijd leuk. En mijn ervaring is dat de mensen die het eten voor je bereiden er heel blij van worden dat je hun specialiteit wilt proberen. Veel kan ik leren van de gastvrijheid van een ander. Vandaag gaat het over het delen van eten.

Marcus 14: 22-23

“En terwijl zij aten, nam Jezus het brood en toen Hij het gezegend had, brak Hij het en gaf het hun en zei: Neem, eet, dit is Mijn lichaam. En Hij nam de drinkbeker en nadat Hij gedankt had, gaf Hij hun die en zij dronken er allen uit.”

Ondanks dat zij al aan het eten waren, zoals we kunnen lezen, pakte Jezus in het bijzonder toch nog een stuk brood, brak het en deelde het uit. Dit is precies de opdracht die Jezus ons na Zijn Hemelvaart heeft meegegeven. Omzien naar anderen, delen van wat je hebt, omdat het jou/u, ons gegeven is. En ook als we verder

lezen dan ontdekken we dat de drinkbeker gegeven wordt aan iedereen die daar aanwezig was. *'Zij dronken er allen uit'*. Dit is niet alleen de joodse gastvrijheid maar het is ook de gastvrijheid van Jezus voor iedereen. Jong en oud, man en vrouw, een ieder die gelooft dat Jezus gestorven is voor de zonde maar de dood heeft overwonnen, die is uitgenodigd om te leven met God.

Wat betekent dat dan voor de praktijk van alle dag? Jezus navolgen. Dat navolgen proberen we al middels dit veertigdagen dagboek. We lopen iedere dag een stukje op de weg die Jezus ging. Maar het betekent ook dat we ons brood delen met anderen, dat we onze 'drinkbeker' uitreiken aan anderen. Dat kan helaas dichtbij en helaas ver weg. Daarom vandaag ook in het bijzonder aandacht voor het werk van de voedselbank. Zij delen voor ons uit van onze overvloed. Het gaat er niet om dat wij weten wie het nodig hebben, het gaat erom dat wij delen. Dus voor zover mogelijk voor vandaag een praktische opdracht. Deel van de maaltijd, of nodig burens uit om te komen eten. En als het tot de financiële mogelijkheden behoort is het misschien wel mogelijk om dat wat u/jij vandaag verbruikt aan eten en drinken, hetzelfde ook te doneren aan de voedselbank. De voedselbank producten kunt u/jij inleveren aan de witte valkenstraat 4 in Beilen op maandag en woensdag.

Er is eind vorig jaar een mooi initiatief geweest, waarbij oliebolletjes werden gebakken en de opbrengst van de verkoop ging naar het werk onder de vluchtelingen in Duinkerke. Van de opbrengsten werd eten en drinken gekocht en ter plekke in de jungle worden daar maaltijden van bereid om uit te delen aan de vele honderden gevluchte mensen die wachten om een overstek naar het Verenigd Koninkrijk te maken. Zij zitten daar van alle zorg en humaniteit verstoken. Letterlijk in de drek van Europa. Er valt veel te discussiëren over het wel of niet daar mogen zijn en of hulp gegeven moet worden, maar het feit dat daar in de modder mensen zonder zorg, eten & drinken en een dak boven hun hoofd bivakkeren, mag ons niet weerhouden humanitair voor ze te zijn.

In een van de verhalen die Jezus vertelde om daarmee uit te beelden wat het doel is van naastenliefde, zegt Hij dat als iemand vraagt om een brood je die persoon toch geen steen geeft? Of als iemand vraagt om een ei, dat je die geen schorpioen geeft?! Zo is het niet aan ons om te oordelen over een ander, maar om uit liefde te delen.

GEVEN

In aansluiting op gisteren gaan we vandaag verder over delen en geven. Ging het gisteren over delen van eten en drinken, vandaag gaan we verder inzoomen op delen.

Markus 12: 41-44

“En toen Jezus was gaan zitten tegenover de schatkist, zag Hij hoe de menigte geld in de schatkist wierp; en veel rijken wierpen er veel in. En er kwam een arme weduwe, die er twee kleine munten in wierp, dat is een kwadrant (kleinste munteenheid in het Romeinse rijk). En toen Hij Zijn discipelen bij Zich geroepen had, zei Hij tegen hen: voorwaar, ik zeg u dat deze arme weduwe er meer in geworpen heeft dan allen die iets in de schatkist geworpen hebben. Want zij hebben van hun overvloed erin geworpen; maar deze heeft van haar armoede alles wat zij had, erin geworpen, heel haar levensonderhoud.”

Oef! Wel confronterend zo'n stukje. Tenminste zo ervaar ik dat. Geld overmaken aan goede doelen; prima. Collectes in de kerk; prima. Bijdragen die wij als gezin doen zonder dat we er eigenlijk iets van merken. We delen dus van onze overvloed. Maar eigenlijk ben ik dus daarmee gelijkgesteld aan 'de menigte' zoals Jezus ze aanwijst.

Er is een keer een periode in mijn leven geweest dat ik krap bij kas zat, standje overleven zeg maar. En toen had het voor mij althans waarde om te delen en dat raakte toen echt aan mijn hart. De keus maken tussen zelf 'minder' gaan hebben en toch te geven. Het raakte toen de essentie van de belofte van Jezus en zo heb ik het mogen ervaren dat delen meer oplevert. Een waarheid en wijsheid die ik wel kan beredeneren maar toen in mijn leven werkelijkheid werd. Leren over te geven, in alles Jezus navolgen. Nu met een gezin en een huis, alles wat we nodig denken te hebben, komt het neer op zelf zorgdragen. Vaak filosofer ik hoe het zal zijn als we alles weg zouden doen en in de ruimte die dat schept open zouden staan om Jezus na te volgen... en wat zal het ons dan brengen?

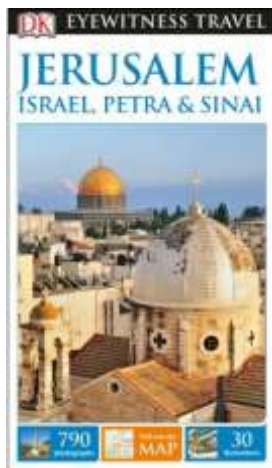
Die ruimte om daarover na te denken hebben veel Afghanen, Irakezen en Oeigoeren niet. Zij zijn gedwongen om alles achter te laten om het leven te redden. Overleven, door alles achter je te laten. Dat is een totaal andere insteek dan de mogelijkheid hebben om erover na te denken alles achter je te laten en wat je dat zal brengen.

Er zijn mogelijkheden te over om te delen van wat je hebt. Misschien is het een mogelijkheid om een stukje van je tijd te geven en vrijwilligerswerk te doen in vluchtelingenkampen? Misschien behoort het tot je talenten om iets te organiseren waardoor deze groep mensen weer onder de aandacht gebracht wordt? Het gebed is een krachtig wapen, zo niet het krachtigste wapen, maar het is wel 'bid en werk'. Dus naast gevouwen handen, ook de handen uit de mouwen steken. De voedselbank zoals gisteren is een goed initiatief, maar ook de organisaties zoals je ze hier in het dagboekje tegenkomt. Zo heeft de werkgroep ZWO op 6 maart jl. spaardoosjes uitgedeeld voor het werk van 'de kleine arbeider' in Colombia. Deze actie is ook van harte aanbevolen.

Opdracht:

Misschien behoort het tot je mogelijkheden om de rest van de veertigdagen-tijd een spaarpotje op tafel neer te zetten en iedere dag 'een kwadrant' daarin te doneren? En voor de kinderen, wees creatief en maak van 'iets' een spaarpotje. Bijvoorbeeld een lege fles, een schoenendoos, een kopje of speelgoed.

REISGIDS

De beste informatie over een land of omgeving krijg je van de lokale bevolking maar daarna is een goede reisgids je beste vriend op reis.

Mattheus 5: 1-2

"...en toen Jezus de menigte zag, ging Hij de berg op, en nadat Hij was gaan zitten, kwamen Zijn discipelen bij Hem. En Hij opende Zijn mond en onderwees hen. Hij zei:...."

Met deze tekst komen we terug aan het begin van Jezus' rondwandeling en onderwijzing aan mensen. En toch is het nodig om deze tekst in de veertigdagentijd te plaatsen. We zijn met elkaar onderweg naar Pasen. In die 'wandeling' van veertig dagen hebben we het nodig te luisteren naar een Gids. In dit geval de reisgids Jezus. Zijn onderwijs, Zijn woorden waren er niet alleen voor de mensen toen, het zijn gidswaarden voor iedere dag, dus ook voor ons.

Als we verder lezen dan alleen vers 1 & 2, dan ontdekken we de rijkdom van de woorden van Jezus. Het onderwijs, 'de zaligsprekingen' genoemd. Een reisgids voor iedereen. De uitwerking van het onderwijs van Jezus zal in sommige gevallen

misschien 'moeilijk' zijn maar niet onmogelijk. Jezus wil ons leren door het volgen van Zijn onderwijs en het toepasbaar maken in ons leven, dat we Hem volgen in wat Hij van ons vraagt.

Dan zijn alle voorgaande dagen een onderdeel van de reis waarvoor we deze Reisgids nodig hebben. Zijn weg leidt door Jeruzalem via Golgotha en het geopende graf naar het nieuwe Jeruzalem. Maar net zoals een reisgids routes bevat om te volgen zo bevat het onderwijs van Jezus de weg tot leven.

Mensen die vluchten hebben geen reisgids en gaan al zeker niet voor hun plezier op reis. Vaak, want dat blijkt uit de verhalen, is hun enige richtsnoer hun mobiel. Van daaruit staan ze in contact met achterblijvers of familieleden die al vooruit gereisd zijn. Ze volgen enkel de route die door anderen ook al bewandeld is in de hoop dat die route het meest veilig is. Aankomst? Onbekend. Doel? Een veilige plaats om te wonen.

Gebed

Heer leer mij Uw weg, dat ik U steeds dienen kan.

Opdracht

Maak een route door jullie huis, langs bijzondere punten en neem dan je ouders, broertjes/zusjes mee op een rondleiding en leg hen uit waarom iets een bijzonder punt voor je is. Misschien kan je het daarna omwisselen dat papa of mama een route uittekent in huis met belangrijke punten en ze je daarover vertellen.

CULTUREEL- HISTORISCHE GEBOUWEN

Ieder land, iedere omgeving heeft zo haar eigen kenmerken. Toen ik eens in Frankrijk was, stonden daar veel oude kastelen. In Athene (Griekenland) zijn nog veel overblijfselen van verschillende tempels te vinden. Het oude Rome is nog steeds levendig vandaag de dag. En in Sydney loop je tussen moderne wolkenkrabbers en oude monumentale panden. Zo is er vaak veel te ontdekken van wat er in het verleden in een land heeft plaatsgevonden.

Markus 13: 1-2

“En toen Hij uit de tempel ging, zei een van Zijn discipelen tegen Hem: Meester, kijk, wat een stenen en wat een gebouwen! En Jezus antwoordde hem: Ziet u deze grote gebouwen? Er zal er niet een steen op de andere steen gelaten worden die niet afgebroken zal worden.”

Heel direct gelezen gaat het inderdaad over gebouwen. De discipelen zien het aardse werk, Jezus echter kijkt verder en weet al dat er van Jeruzalem niets over zal

blijven. Jezus heeft het zelfs over de grote verdrukking die komen gaat. Maar ook de verdrukking van de christenen. Als je verder leest in het Markus evangelie dan roept Jezus op standvastig te blijven in het navolgen van Hem en God te belijden. Alle vaste grond zal onder je voeten vandaan gehaald worden. Er zullen valse profeten en messiassen opstaan en verkondigen dat zij de ware Christus zijn. Jezus zegt echter. Let op! En verderop in de Bijbel wordt het ons ook aangereikt. Toets de woorden op waarheid die te vinden is in de Heilige Schrift.

In andere evangeliën noemt Jezus ook de verwoesting van de tempel, maar dan noemt Hij het in geestelijke zin. Dan bedoelt Hij Zijn eigen lichaam dat gekruisigd wordt maar na drie dagen weer zal opstaan. Ook dan zegt Jezus: "Breek de tempel af en Ik zal hem in drie dagen weer opbouwen". Een taal die de mensen om Jezus heen dan nog niet begrijpen.

Wij mensen bouwen dat het ons een lieve lust is. Maar bouwen we ook geestelijk? Dat is de vraag die gesteld zou moeten worden. Erkennen we dat Jezus Zijn leven gaf (het lichaam als bouwwerk) voor onze zonden?! Als je daar ja op zegt, dan bouw je op vaste grond. Dan bouw je je leven op Heilige grond en zal het nooit meer instorten.

Voor veel gevluchte mensen geldt dit ook. Hun bestaan, hun leven, alles wat ze hadden is in veel gevallen vernietigd door oorlog en geweld. Hele generaties zijn ontheemd geraakt doordat er enkelen zijn die de macht willen uitoefenen. Je levenswerk zie je afgebrand worden en je slaat op de vlucht om je leven te kunnen behouden. Hoe moeilijk zullen deze teksten voor deze mensen zijn? Maar ook hoeveel hoop zullen ze eruit putten! Als Jezus je Redder mag zijn. De vaste grond onder je bestaan. Ik heb mede-gelovigen gesproken die vertelden dat ze dit vluchten als leiding zien voor een toekomst waar ze nog niet van weten. Dat je dan je bestaan kan opgeven om in dat alles Gods plan te zien. Dat getuigt van vertrouwen.

Opdracht

Zoek maar op YouTube op: don't build your house on the sandy land. Misschien ken je het 'kinder' liedje en kan je het meezingen.

STOFFIGE WEGEN

De laatste paar jaar breng ik, zo rond de zomer, enkele weken door in of rond een vluchtelingenkamp. Dan is het goed om te weten dat het in Griekenland heel warm is en dat er daardoor veel droog zand rond waait. Stoffig dus. Op de weg die wij in deze periode achter Jezus aanlopen op weg naar Jeruzalem stel ik mij hetzelfde voor. Geen asfaltwegen maar zand. Heel veel zand en stof. We lezen ook dat Jezus de voeten waste van de discipelen. Een gewoonte in die landen omdat er veel stof kleeft aan zweterige voeten. Vandaag lezen we echter een ander stukje.

Johannes 9: 5-7

“Zolang Ik in de wereld ben, ben Ik het Licht der wereld. Nadat Hij dit gezegd had, spuwde Hij op de grond, maakte slijk met het speeksel en streek het slijk op de ogen van de blinde, en Hij zij tegen hem: Ga heen, was u in het badwater Siloam (wat vertaald wordt met: uitgezonden) Hij dan ging weg en waste zich en kwam ziende terug.”

Als kind al kon ik dit verhaal voor mij zien. Veel mensen om Jezus heen, dat doet letterlijk en figuurlijk veel stof opwaaien. Dan spuugt Jezus op de grond, dus in het

stof, maakt er slijk van (een soort papje van modder) en strijkt dat op de ogen van de blinde. Hoe bizar en hoe bijzonder!

Voor mij geldt vaak dat als ik stof of zand in mijn ogen krijg dat ik mijn ogen dichtknijp en juist even niets meer zie. Maar hier laat Jezus het omgekeerde zien. Opzichtig, zodat de omstanders goed kunnen zien dat Jezus niet alleen maar woorden spreekt en daarmee geneest, maar het ook zichtbaar maakt. Voor Jezus maakt het niet uit of Hij spreekt of dat Hij doet, Hij laat de Almacht van God zien.

Als kinderen met zand en water spelen, iets dat ze graag doen is mijn ervaring, dan worden ze vies. Jezus maakt juist deze blinde 'vies' zodat hij schoongemaakt kan worden en kan zien. Er zitten twee betekenissen in. Letterlijk zien, zijn ogen werden geopend en geestelijk zien, hij zag en erkende Jezus als Heer. Hij deed belijdenis tegenover de farizeeën en verkondigde Jezus. Dat werd hem niet in dank afgenomen.

En zo gaat het ook met veel vluchtelingen. Het wordt ze niet in dank afgenomen dat ze zich bijvoorbeeld van de Islam losmaken en christen worden. In verschillende culturen betekent dat dat je verstoten wordt en zelfs gedood kan en mag worden. Alleen omdat je 'ziet' en Jezus wilt volgen.

Dan volgen vele stoffige wegen, door landen waar je geen thuis vindt. Een toekomst waarvan je niet weet of die er ooit komt. Ja, vertellen ze mij dan, een hemelse toekomst die heb ik wel, maar hier op aarde is er niemand die naar mij omziet.

Gebed

*Bidt u, bid jij mee voor rust en vrede voor de gevluchte medemens?
Steek een kaars aan en neem de tijd om te gedenken, dat zij, medebewoners
van deze wereld vluchten om in leven te blijven.*

CHRISTIAN REFUGEE RELIEF

Hulp aan vluchtelingen

De vluchtelingenproblematiek lijkt te groot en ingewikkeld om opgelost te worden. Overheden en politieke partijen verzanden regelmatig in het politieke steekspel. *“Maar wat kunnen we wel voorze doen?”* Op deze vraag geeft Stichting Christian Refugee Relief (CRR) praktische antwoorden. Door niet te kijken naar de problematiek of het systeem, maar naar de mens die er de dupe van is. En wat blijkt? Dan is een helpende hand uitsteken naar de ander op veel manieren mogelijk! En een prachtige christelijke opdracht bovendien. Help je mee?

Stichting CRR verzorgt groepsreizen met vrijwilligers (missies) naar de Griekse eilanden. Tijdens deze missies help je in of buiten de vluchtelingenkampen met bijvoorbeeld het uitdelen van voedsel of kleding, het bouwen van tenten of het verzorgen van sociale activiteiten.

In de overvolle kampen is er een structureel tekort aan bijna alles. Stichting CRR verstuurt daarom maandelijks hulptransporten naar de vluchtelingenkampen. Kleding en hygiëneproducten worden landelijk ingezameld via een netwerk aan inzamelpunten en in de CRR-opslag te Nieuw-Lekkerland gesorteerd, verpakt en gelabeld. Zo kunnen deze na aankomst van het hulptransport direct uitgedeeld worden. Stichting CRR werkt hierbij nauw samen met lokale stichtingen en organisaties in Griekenland zodat de juiste goederen afgestuurd en uitgedeeld worden.

Door het onderhouden van goede contacten met onze (lokale) partners weten we goed wat er speelt en wat er nodig is.

Met die informatie worden er regelmatig gezamenlijk projecten voorbereid en uitgewerkt. Een voorbeeld hiervan is het project 'Safe place for women' waarmee er een veiligere woonplek voor vrouwen gecreëerd kon worden in vluchtelingenkamp Moria op Lesbos.

Help ons helpen?

Tot slot een persoonlijke vraag aan jou: Wat kun jij doen? Want je kunt op vele manieren samen met Stichting CRR de helpende handen bieden aan vluchtelingen!

Internet & sociale media

Website www.christianrefugeerelief.com

Fb [noodhulpvluchtelingen](#)

Insta [christianrefugeerelief](#)

HOREN

Luisteren, een werkwoord, maar het is nog een hele toer om goed te luisteren. De verhalen van vroeger door opa of oma verteld. Of een Bijbelverhaal door de juf of meester op school. Vaak levendig zodat een groot voorstellingsvermogen zich ontwikkelde. Hoe anders zijn de verhalen die Jezus vertelde. Wel met begrijpelijke voorbeelden, maar zo vaak met een diepere (geestelijke) boodschap. Lees of luister maar mee. Dit is de eerste dag van een drieluik: Horen, zien en zwijgen.

Mattheus 5:1-2

“Toen Jezus de menigte zag, ging Hij de berg op, en nadat Hij was gaan zitten, kwamen Zijn discipelen bij Hem. En Hij opende Zijn mond en onderwees hen, Hij zei...”

Jezus en verhalen vertellen, ik zie het zo voor mij. Een heuvel (berg) met daar op de voorgrond een vlakte vol met mensen. De manier waarop Jezus sprak was anders dan andere leraren zo lezen we in de Bijbel. Hij onderwees met gezag. En vaak ook lezen we van Jezus; “Hij overzag de schare (de groep mensen) en werd met innerlijke ontferming bewogen”. Dat geeft aan dat Jezus zorg had voor de mensen die Hij voor zich zag. Hij kent de binnenkant van de mens.

In het oude testament lezen we dat de verhalen van generatie op generatie doorverteld moesten worden, dus van vader/ moeder op kind. En nu vertelt Jezus

verhalen op een andere manier. Niet tot navolging van de wet maar tot opvolging van Zijn manier van invulling geven aan de wet.

Hoe mooi kunnen verhalen zijn. Jezus laat door Zijn onderwijs heen ook duidelijk merken welke richting het op moet gaan. De liefde tot God boven alles en de ander als jezelf liefhebben.

Vraag vandaag eens aan je ouders of aan iemand anders om een mooi verhaal te vertellen. En probeer dan eens goed te luisteren en je in te leven in het verhaal. Het wordt ook wel 'kruip in het verhaal' genoemd. En misschien kan je zelf ook wel een mooi verhaal vertellen?! Succes

Naast mooie verhalen zijn er ook schrijnende verhalen. De verhalen van mensen die hun kinderen 'vooruit' laten vluchten in de hoop een betere toekomst voor de familie veilig te stellen. Niet wetende wat ze hun vaak nog jonge zoon en zichzelf hiermee aandoen. Het verhaal van in het donker, in het geheim in een rubberbootje stappen en de donkerte van de zee op varen. In de hoop in Europa een plek, bestaansrecht te krijgen. Gezinnen die door deze levensbedreigende acties soms jaren uit elkaar zijn gehaald. Moeders die hun zonen al jaren niet meer kunnen zien dan via een mobieltje. Jongeren die moeten leren opgroeien zonder hun ouders maar met duizenden mede vluchtelingen om zich heen. Hoe blijf je staande? Hoe groei je op en wat is je toekomst?... verhalen te over..

Gebed

Heer, God van de wereld, U kent alle verhalen. U kent de mensen en U weet ook wat mensen elkaar aandoen. We bidden dat de verhalen van mensen dichtbij of ver weg een luisterend oor mogen vinden.

ZIEN

Dit is de tweede dag van een drieluik: Horen, zien en zwijgen.

Vandaag een stukje over zien. De afgelopen tijd is 'zien' al wel meer voorbijgekomen. De blinde die weer kon zien, Jezus die de menigte zag. Uitzichten die wij hebben etc. Vandaag dus over 'zien', hoe zie jij, hoe kan je zien en wat zie je? Maar ook; wat zien anderen van jou?!

Mattheus 5: 13-16

"U bent het zout der aarde; maar als het zout zijn smaak verloren heeft, waarmee zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer voor dan om weggeworpen en door de mensen vertrapt te worden. U bent het licht der wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn. En ook steekt men geen lamp aan en zet die onder de korenmaat, maar op de standaard, en hij schijnt voor allen die in het huis zijn. Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken."

Zo, dat is nogal een opdracht niet? Zichtbaar zijn. Niet alleen zichtbaar zijn, maar op een dusdanige manier dat de mensen God de eer geven. De maatschappij zoekt naar mensen die in het licht willen staan. Charismatische leiders zeggen we dan. Ze hebben visie, weten wat ze zeggen en krijgen in een korte tijd snel veel volgelingen. Als je maar een boodschap hebt die mensen willen horen. En als je je maar af kunt zetten tegen een andere groep, regels, of verboden. Nee zegt Jezus,

niet op die manier. Laat maar 'gewoon' in je doen en laten, zien dat je anders bent, dat je leeft, spreekt, luistert, werkt uit liefde voor de ander. Dan ben je als een stad op een berg. Dan geef je licht, zoals Jezus het bedoelt. Maar hoe moet dat dan? Ja, dat geef ik toe dat is een worsteling. Hoe snel draait het uiteindelijk weer niet om mijzelf?! Het is een continue les. Steeds weer tegen mijzelf zeggen, maar ook vooral lezen dat Jezus leeft vanuit de naastenliefde. Als jij zo de ander mag zien en de ander kan jou zo zien, vanuit liefde, dan ben je als een lamp die licht geeft op een standaard. Dan verlicht je niet alleen de kamer waar de lamp staat, maar ook je omgeving.

Ik was eens op doorreis in Slowakije. Het was een niet zo'n heldere dag, iemand wees mij op het kasteel op de berg. Nauwelijks te zien. Maar 's avonds ging ik in het donker opnieuw kijken en wauw wat was het duidelijk te zien. Helemaal verlicht, die kon je niet missen, bijna automatisch werd je beeld die kant van het in het licht staande kasteel opgetrokken. Dat bedoelde Jezus dacht ik toen. Een stad op een berg kan niet verborgen blijven.

Het nieuws geeft er niet zoveel aandacht meer aan. In de tweede kamer is het een onderwerp wat ook liever gesloten blijft, maar we mogen niet wegstijgen. We moeten blijven zien, hoe inhumain Europa omgaat met gevluchte medemensen. Morgen gaat het over zwijgen, deze mensen hebben geen stem, maar wij, wij mogen niet zwijgen, niet wegstijgen en onze oren niet dichtstoppen.

Gebed

Heer, U die de wereld zo mooi bedacht had, hoeveel verdriet moet het U doen dat wij mensen zo met elkaar omgaan. Vergeef het ons Heer en geef ons de kracht en de moed om te horen, te zien en te spreken.

Opdracht

Ken je de emoticons van horen, zien en zwijgen? Zoek ze maar eens op in whatsapp. Wat kan jij het beste en waarom?

ZWIJGEN

De laatste van het drieluik: Zwijgen. We komen dan al meteen een heel grote stap dichterbij Goede Vrijdag. Dit dagboekje dat ons meeneemt op weg naar Golgotha en Pasen. Ik maak nu een sprong en zoem in op Jezus' lijdens. Want als we het over zwijgen hebben dan is er maar Een die recht heeft van spreken maar bewust zweeg.

Lukas 23: 9

"En hij (Herodes) ondervroeg Hem (Jezus) met veel woorden, maar Hij antwoordde niets."

Geen treffender voorbeeld dan dit voorbeeld van Jezus. Vals beschuldigd, niets verkeerd gedaan en nu voor de 'hoogste' persoon staan die kon beslissen over dood of leven. Herodes die veel over Hem gehoord had (hierin komen de afgelopen twee dagen samen), maar Hem nog nooit ontmoet had ondervroeg Jezus over van alles. Een uitgesproken kans voor Jezus om zich te verweren zou je denken. Ik zou in ieder geval die kans aangegrepen hebben om voor mijzelf op te komen. Maar Jezus is gelukkig voor ons, anders. Hij weet waarom Hij op aarde is. Hij neemt het niet op tegen mensen, maar Jezus laat binnen enkele momenten zien dat Hij

God is en het kwaad in deze wereld (satan) overwint. Het spreekwoord spreken is zilver, zwijgen is goud, komt hier goed van pas. Morgen gaan we het daarover hebben.

Jezus kreeg een podium om te spreken, maar Jezus koos ervoor om te zwijgen. Zijn podium was veel liever een berg waar vanaf Hij kon spreken tot de 'zoekenden'. Jezus heeft geen politiek/ publiekelijk podium nodig, Hij is immers God.

In deze wereld zijn er veel, heel veel mensen die wel graag een podium zouden willen hebben om onrecht aan de kaak te stellen. Om duidelijk te maken dat hen onrecht is aangedaan. Vaak krijgen juist die mensen die een podium nodig hebben dat niet. Ze moeten maar zwijgen vindt de tegenpartij. Gelukkig hebben we media, social media, nieuwszenders etc. Maar zelfs dan nog blijven er groepen mensen die wel roepen, maar niet gehoord worden. En dan denk ik vandaag niet eens alleen aan de vluchtelingen, maar ook dichterbij huis. De armoede is groot, de kloof tussen arm en rijk wordt groter in plaats van kleiner. De mensen in Groningen zien niets gebeuren terwijl zij met de gevolgen van gaswinning zitten. De toeslagenaffaire en ga zo maar door.

Moeten we dan maar zwijgen? Daar geeft Jezus zelf antwoord op. Lees maar een paar dagen terug. God liefhebben boven alles en de naaste als jezelf. Dat is luisteren, dat is zien, dat is opkomen voor.

Niet gemakkelijk dat zeker niet. Ik krijg wel eens te horen; "Er is zoveel nood in deze wereld, we kunnen toch niet alles oplossen?" Nee dat denk ik ook niet, maar niets doen is ook geen optie.

Die enkele weken in het jaar dat ik tussen de vluchtelingen rondloop, haalt het aan? Lost het iets op? Nee, helaas in het grote geheel niet. Het werk dat ik mag doen is een druppel op een gloeiende plaat, maar het is wel een druppel. In de gesprekjes met mensen, in iets dat ik voor ze kan doen of regelen, daarin mag ik laten zien, dat deze mensen bestaan. Ze worden gezien, ze doen ertoe. En dat geldt ook voor de mensen dichtbij om ons heen. Luister naar ze, zie ze aan, en waar mogelijk help ze.

Gebed

Vader in de hemel, U die ons aan elkaar hebt gegeven. U die ons zegent met gaven en talenten leer ons te delen, te helpen vanuit liefde met wat U ons gegeven hebt.

SPREKEN

Zoals gisteren al gezegd, vandaag over spreken. Spreken is zilver en zwijgen is goud. Dat komt met name voort uit als je veel zegt kan je ook op veel worden afgerekend. En ook, voor je het weet beschadig je iemand doordat je veel spreekt. Moeten we dan maar niet meer spreken? Dat zeker niet. Maar het is belangrijk, dat we wel overwogen spreken. Of zoals een ander gezegde: eerst nadenken dan doen. Toch terug naar het 'spreken' want ook hierin volgen we Jezus in Zijn weg op weg naar Jeruzalem.

Genesis 1: 3-5

"En God zei: Laat er licht zijn! En er was licht. En God zag dat het goed was; en God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis. En God noemde het licht dag en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de eerste dag."

Jezus kreeg veel volgelingen omdat Hij sprak met gezag, dat hebben we al gelezen met elkaar. En de mensen toen waren ook verwonderd. Hoe kan een 'gewone' timmermanszoon uit Galilea zo spreken? Geen opleiding of studie en toch spreekt

Jezus als 12-jarige al met de geleerden in de tempel. In het begin spreekt God met gezag. Hij spreekt en het is er. Kan je het begrijpen? Ik niet. Maar als ik erover nadenk maakt het mij klein en blij dat God zo wonderbaarlijk groot is en almachtig dat Hij maar hoeft te spreken en het gebeurt. Terug naar Jezus. De evangelist Markus beschrijft dat Jezus door een woord te spreken de storm op het meer kan stillen.

In Markus 4 vers 39 staat:

"En Hij, wakker geworden, bestrafte de wind en zei tegen de zee: zwijg, wees stil! En de wind ging liggen en er kwam een grote stilte".

De almacht van genesis 1 komt hier terug. De aarde erkent God als Schepper. Bij het gezag van Jezus moet ik ook denken aan de verzoeking in de woestijn. Waar Jezus door satan op de proef wordt gesteld. Maar waar Jezus uiteindelijk spreekt, Mattheus 4 vers 10- 11 waar staat:

"Toen zei Jezus tegen hem: Ga weg, satan, want er staat geschreven: De Heere uw God, zult u aanbidden en Hem alleen dienen. Toen liet de duivel Hem gaan; en zie, engelen kwamen en dienden Hem."

Dit stukje tekst laat zien, dat zelfs de grootste tegenmacht, luistert als Jezus spreekt. Laat dat maar eens op je inwerken. God is zoveel groter dan wij kunnen denken, dan wij kunnen bevatten. De satan zegt het zelf al: "Zeg tegen deze stenen dat ze broden worden" en het zal gebeuren want satan kent God en weet dat Hij die kracht heeft. Maar Jezus laat hier in Zijn antwoord zien dat het niet gaat om macht, maar om ten goede gebruik te maken van 'spreekrecht'. Spreek om God te verheerlijken.

Geven wij God de eer die Hem toekomt? Misschien herkent u het wel van de beelden van tv. Als een bootje met vluchtelingen Europa heeft bereikt, dat mensen op het strand eerst knielen en hun dank uitspreken. Misschien wel tot Allah zult u zeggen, dat kan. Maar vaak ook, omdat ze vluchten vanwege hun geloof in God, bidden en danken ze tot God en geven ze in hun omstandigheden God de eer.

Gebed

Spreek Heer, ik luister.

WAAKZAAMHEID

Een ander woord voor waakzaamheid is oplettendheid. Opletten, met wat je hoort, wat je zegt en wat je denkt maar ook met wat je doet of misschien juist niet doet. Dat is de boodschap van Jezus op weg naar Jeruzalem. Hij weet, het lijden komt steeds dichterbij. Iets waar Zijn discipelen geen weet van hebben of het in ieder geval niet kunnen begrijpen.

Markus 13: 33 & 37

"Let op: waak en bid, want u weet niet wanneer het de tijd is. En wat Ik tegen u zeg, zeg Ik tegen allen: wees waakzaam!"

Tussen de verzen 33 en 37 gaat nog een voorbeeld schuil dat Jezus vertelt. Maar waar het in de kern om gaat is dat we, ja ook wij! oplettend moeten zijn. De achtergrondinformatie zegt hier verder nog over: *'Het gaat erom dat mensen de door God opgelegde verantwoordelijkheden dragen en ondertussen altijd voorbereid zijn op Zijn komst.'*

Jezus is op weg naar wat Hij al weet, wij echter leven terwijl wij niet weten voor hoelang. We hopen allemaal gezond oud te worden. We hebben dromen en een

toekomstplaatje. We volgen een opleiding met de hoop op een goede baan. Dat mag, dat moet! We hebben verantwoordelijkheden gekregen. Maar vergeet in dat alles niet dat je zomaar op jouw, op uw tijd geroepen kan worden. In het voorbeeld dat Jezus geeft, gaat het om de terugkeer van iemand die zijn huis en bezit in handen heeft gegeven van slaven. Dus alles wat iemand bezit, maar die eigenaar kan zomaar ineens terugkomen en dan is de vraag, hoe treft hij/zij het huis en de bezittingen aan? Jezus doelt hier op Zijn wederkomst. Niemand weet wanneer Hij terugkomt, alleen dat het spoedig is. Wat doe jij, wat doet u dan met uw/jouw leven?

God perst ons niet in een keurslijf van dit mag wel en dat mag niet. Integendeel, God heeft u, heeft jou lief en uit Zijn liefde geeft Hij u/ jouw juist ruimte. Gebruik je mogelijkheden, maar wel zo, dat je er verantwoording over kan afleggen als Hij terugkomt.

En ik denk aan Paulus als hij zegt in de eerste brief aan de Korintiërs vers 6: "Alles is mij geoorloofd maar niet alles is nuttig". Kortom, God beperkt ons niet in wat wel mag en wat niet mag, Hij vraagt wel om er op een verantwoorde manier mee om te gaan, zodat je ook n.a.v. de Bijbel verantwoording kan afleggen als je daarnaar gevraagd wordt. En we moeten ons door alles om ons heen vooral niet van het geestelijke laten afleiden. Zoals Jezus het in Markus 13 zegt: "niet in slaap vallen".

Dan ligt er ook een taak in deze wereld in het omzien naar elkaar. Hoe zet je je gaven en talenten in om een ander om je heen, dichtbij of ver weg, te kunnen ondersteunen? Als wij leven in vrijheid, heeft een ander daar dan ook niet recht op? Als iemand uit onderdrukte situaties kiest voor zijn of haar vrijheid, waarom die persoon niet en wij wel?

Delen van wat ons is gegeven is een groot goed en een grote verantwoordelijkheid.

Gebed

Heer u geeft ons zoveel. Maar we denken ook steeds meer nodig te hebben. Leer ons te leven in dankbaarheid van wat U ons heeft toevertrouwd en te delen van onze overvloed.

DOORZETTINGSVERMOGEN

Een kenmerk dat we allemaal hebben of graag zouden willen hebben. Hoe zou Jezus zich gevoeld hebben, denk ik dan. Op Zijn weg, de weg naar Jeruzalem. De stad die zo vanuit de verte steeds een stap dichterbij komt. Hij weet, zoals wij nu weten, dat de laatste weken voor Hem hier zijn aangebroken. Zal iedere stap op weg naar Jeruzalem zwaarder worden?

Markus 8: 31-32a

“En Hij begon hun te onderwijzen dat de Zoon des mensen veel moest lijden en verworpen worden door de oudsten en overpriesters en schriftgeleerden en gedood worden en na drie dagen opstaan. En dit woord sprak Hij vrijuit.”

Misschien kent u of jij de uitdrukking: *met lood in de schoenen* wel? Ik kan mij indenken dat Jezus dat gevoel ook wel heeft gehad. Ondanks dat Hij als Zoon van God ook wel wist dat het nodig was. Het zal niet makkelijk zijn geweest. Zeker ook als we verderop lezen dat Jezus bidt in de hof van Getsemane, of de ‘drinkbeker

aan Hem voorbij mag gaan'. In tegenstelling tot dat moment toont Jezus hier aan Zijn discipelen doorzettingsvermogen. Hij heeft het openlijk over zijn lijden en sterven en opstanding.

Hoe Hij de mogelijkheid heeft om te zeggen "Ik ga niet naar Jeruzalem", maar in dit alles gehoorzaam is aan Zijn Vader. Doorzettingsvermogen, als ik de woorden iets uit elkaar trek dan staat er 'doorzetten', aan de ene kant betekent het; 'doorgaan, volhouden, vastberadenheid'. Maar als je het nog verder uit elkaar haalt, staat er 'door-zetten' zoiets als weggeven, afstaan, doorgeven. Jezus beschikt over het vermogen om door te zetten wetend wat Hij daarmee 'doorzet' namelijk het behoud van mensen. De overwinning op de zonde en een weg tot zaligheid voor ons mensen.

Doorzettingsvermogen kom ik ook bij vluchtelingen tegen. Jaren, soms vele jaren zijn zij al van hun eigen omgeving weg. Er worden kinderen geboren in vluchtelingenkampen, waarmee ik wil aangeven, het leven gaat door. Hele gezinnen die hoop houden op een nieuwe toekomst ook al zakt vaak de moed in de schoenen, ze tonen veerkracht en doorzettingsvermogen. Hun blik gericht op een nieuwe toekomst.

Is dat ook ons doorzettingsvermogen? Onze blik gericht houden op een nieuwe toekomst?

Gebed

Heer wilt U ons de kracht geven die we nodig hebben om gefocust te blijven op Uw toekomst. Want van U is de toekomst, Amen.

Doe opdracht:

Wie heeft het meeste doorzettingsvermogen? Maak met elkaar een lijstje van iets, een taak of opdracht die je niet leuk vindt of niet goed kan en probeer deze hele week of het wel lukt.

En deel met elkaar na de week, hoe het voelde. Wanneer wilde je opgeven, of viel het eigenlijk wel mee en toonde je doorzettingsvermogen!

EEN NAUWE DOORGANG

Om een beetje een beeld te krijgen van hoe het in de tijd van Jezus was, dit plaatje laat zien hoe Jeruzalem er in de tijd van Jezus uitzag. Veel kleine doorgangen en nauwe straatjes. Veel poorten in de muur om de stad binnen te komen, maar allemaal wel klein en laag. De mensen waren in die tijd ook nog niet zo groot als wij nu zijn.

Mattheus 7:13-14

"Ga binnen door de nauwe poort, want wijd is de poort en breed is de weg die naar het verderf leidt, en velen zijn er die daardoor naar binnen gaan; maar de poort is nauw en de weg is smal die naar het leven leidt, en weinigen zijn er die hem vinden."

Misschien kent u de prent van de brede en de smalle weg nog wel. Die is anders nog goed te vinden op het internet. Maar wat Jezus hier uitspreekt dat is nogal wat. Hij zegt nogal wat. "De poort die ten leven leidt is smal en weinigen weten hem te vinden". Vinden wij zulke uitspraken die ons rechtstreeks aanspreken nog

wel passend? Zet het tot nadenken, of schuurt het? En wat bedoelt Jezus er eigenlijk mee te zeggen?

Laten we er eens dieper naar kijken. Jezus besluit Zijn Bergrede met een viertal voorbeelden van vermaningen voor of tegen Jezus. Het komt neer op het maken van een keuze. Kies je de smalle of de brede poort en of kies je de brede of de smalle weg. De weg naar het eeuwige leven is nauw. Dat wil zeggen, de weg gaat door Jezus alleen. Kies je de goedkeuring van God of van mensen in je leven. Kan je loslaten wat je in je leven vasthoudt (bezittingen, eer, rijkdom, wijsheid etc.) en doen wat Jezus van je vraagt; Omzien naar de ander, delen van wat je hebt, zorggeven etc.

Jezus vraagt van ons niet alleen onze woorden, dat we van Hem houden en Zijn Naam belijden, maar Jezus laat door Zijn doen ook zien dat omzien naar de ander, liefhebben, de daden zijn van het geloof in Hem. Woorden en daden gaan samen, het een kan niet zonder het ander.

Zo zijn wij mensen ook aan elkaar gegeven, de een kan niet zonder de ander. Dichtbij, in de straat, in het dorp, in de kerk. Of ver weg in de woestijn, de modder van een vluchtelingenkamp.

Gebed

Heer wees ons tot zegen, zodat wij ook anderen tot zegen kunnen zijn.

EEN WARM ONTHAAL

Al eerder in deze veertig dagen tijd hebben we het gehad over de intocht van Jezus in Jeruzalem. Nu opnieuw over die intocht. We naderen de laatste veertien dagen voor Pasen daarom zullen we de komende weken extra inzoomen op de gebeurtenissen in deze laatste periode.

Als je zelf na een lange wandeling of grote inspanning thuiskomt en het is er lekker warm en er staat iets te eten of te drinken klaar dan kan je daar weer helemaal blij van worden. Je krijgt letterlijk en figuurlijk weer energie. Zo was het ook bij de mensen in Jeruzalem en bij de discipelen. Jezus gaat nu echt koning worden!

Markus 11: 7-11a

“En zij brachten het veulen bij Jezus en wierpen hun kleren erop; en Hij ging erop zitten. Ook spreidden velen hun kleren op de weg uit en anderen hakten twijgen van de bomen en spreidden ze op de weg uit. En zij die vooropliepen en zij die volgden, riepen: Hosanna! Gezegend Hij Die komt in de Naam van de Heere! Gezegend het Koninkrijk

van onze vader David, dat komt in de Naam van de Heere! Hosanna in de hoogste hemelen! En Jezus kwam Jeruzalem binnen"

Wat een feest moet dat geweest zijn. Een spontane optocht. Jassen op de weg, grote palmboombladeren op de weg, en een gejuich en gezang dat overal doordringt. Mensen komen ervoor uit hun huizen. Ze zijn nieuwsgierig naar wat er gebeurt. Als je begrijpt dat de Israëlieten in die tijd werden onderdrukt door de Romeinen en dan horen dat er een verlosser komt. Ja dat moet mensen wel in beweging brengen. Maar niet een koning die voorafgegaan wordt door herauten en trompettisten en soldaten. Nee, een koning die komt de stad binnen gereden op een ezelsveulen. Wat een contrast.

Er was overigens wel een heraut, die Jezus komst aankondigde. Johannes de dooper. Maar als je onderdrukt wordt dan zie je uit naar verlossing. De mensen hoopten op een sterke man die de Romeinen wel even uit Jeruzalem en uit Israël zou vegen. Jezus echter laat het over zich heen komen. Hij treedt uit de schaduw maar op een andere manier. Eerder vertelde Hij nog aan de mensen om Zich heen, dat ze het niet openbaar mochten maken en nu laat Jezus zich onthalen.

Een warm onthaal is iets dat onze mede wereldbewoners niet echt krijgen als zij hun eigen land ontvluchten. Verre van dat zelfs. Vlucht je voor je recht op vrijheid, word je opgevangen in een vluchtelingenkamp. Hoge hekken met scheermesjesdraad, militairen en beveiliging. Misdadigers? Nee toch zeker niet, maar om af te schrikken. Het signaal af te geven, kom vooral niet naar Europa.

Jezus zegt dan: "Wat je voor de ander hebt gedaan, dat heb je ook voor Mij gedaan".

Het is onmogelijk om alle vluchtelingen naar Europa te halen, maar zij die komen kunnen wij ze een warm onthaal geven?!

Vraag

Wie verdient er in jouw/uw omgeving een warm onthaal (een dikke knuffel)?

EEUWIG LEVEN

Wat moet ik mij daar nu bij voorstellen? Eeuwig leven. Voor altijd leven denk ik dan. Wij leven hier op aarde met een besef van tijd, begin en einde. Leven zonder tijd hoe zal dat zijn?

Als ik op een mooie plek kom en er is een fantastisch uitzicht dan zeg ik wel eens of ik hoor mensen zeggen: "Hier wil ik voor altijd blijven".

Johannes 12:50

"En Ik weet dat Zijn gebod eeuwig leven is. Wat Ik dan spreek, spreek Ik zoals de Vader Mij gezegd heeft."

Eeuwig leven, de Bijbel staat er vol mee. Het is de verwachting van de ontmoeting met God, te leven in een omgeving die niet door tijd of dag- en nachtritmes worden bepaald. Johannes schrijft erover in de visioenen die hij kreeg en opschreef in het boek Openbaringen. Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Tijd zal er niet meer zijn, dag en nacht niet want Jezus is zelf het Licht. Geen plaats voor duisternis, geen plek voor verdriet, ziekte of verlies. Volmaaktheid zoals God het in het begin geschapen heeft.

En tot die tijd leven we in een wereld die gebroken is. We kennen allemaal verlies, verdriet en pijn. Maar we kunnen kleine lichtpuntjes in Zijn grote geheel zijn. Het oude kerstliedje, vertelt het zo:

*“Jezus zegt dat Hij hier van ons verwacht,
Dat wij zijn als kaarsjes brandend in de nacht.
en Hij wenst dat ieder tot zijn ere schijn,
Jij in jouw klein hoekje en ik in het mijn.”*

Als we dat mogen doen op de plaats waar we gesteld zijn, dan breekt al een klein beetje de toekomst door. We leven in de laatste weken voor Pasen. Een donkere tijd, maar we zijn op weg naar het licht dat de Paasmorgen ons brengt.

Gebed

Heer, helpt U ons, ook in de soms moeilijke en donkere tijden van ons bestaan. In alles wat er op ons afkomt. Geef ons kracht en doorzettingsvermogen om een lichtje te zijn.

Opdracht

Er was het project ‘Kerstengel’ ik zou je willen vragen: voor wie ben jij, bent u vandaag en morgen en overmorgen een engel?

GELOOF EN VERVOLGING

Bij het lezen en overdenken van de tekst van gisteren kwam bij mij ook deze dag al naar voren. Waar het gisteren ging over het geloven in het eeuwig leven. Dat kan bij veel mensen die niet geloven de wenkbrauwen doen fronsen. Misschien wordt er wat lacherig over gedaan. Voor vluchtelingen en mensen die in het geheim geloven, kan het daadwerkelijk levensbedreigend zijn.

Johannes 12:37 & 42-43

“Maar hoewel Hij zoveel tekenen in hun bijzijn gedaan had, geloofden zij niet in Hem; En toch geloofden ook velen van de leiders in Hem, maar vanwege de Farizeeën beleeden zij het niet, opdat zij niet uit de synagoge geworpen zouden worden. Want zij hadden de eer van de mensen meer lief dan de eer van God.”

Ja wat doe je dan, als je vertelt dat je leeft met de wetenschap dat er na dit leven een leven met God is, maar je wordt meewarig aangekeken en de mensen om je heen beginnen wat te gniffelen. De mensen rondom Jezus, volgden Hem om de wonderen en bijzondere genezingen die Jezus deed. En toch geloofden zij Hem niet. Maar er waren ook mensen die Hem wel geloofden maar bang waren voor de

reacties van anderen en het belijden van Jezus als Heer daarom maar niet deden. Zij stellen de eer van mensen boven die van God. Niets is ons vreemd en ondanks dat wij in een vrij en democratisch land leven komt het in Nederland ook veelvuldig voor.

Vluchten voor je geloof, is dat voor te stellen? Ik kan het niet. Maar de verhalen doen mij realiseren dat het wel volop aan de orde is in deze wereld. Mensen die in een islamitische omgeving opgroeien en dan op een onnavolgbare manier door Jezus worden aangeraakt. Zij zijn hun leven niet meer veilig in de familie, gemeenschap of stam. Of als ik denk aan de gelovigen in Noord-Korea, India en op de Filipijnen. Je familie verlaten, een andere naam en identiteit aannemen om in je geloof Jezus te kunnen blijven volgen. Gericht op de nieuwe toekomst.

Ik heb de gruwelverhalen gehoord en de bewijzen ervan gezien. En toch valt ons christenen ook veel te verwijten. Hoeveel oorlogen zijn er gevoerd vanuit geloofsovertuiging. Hoeveel brandstapels en zuiveringen zijn er geweest omdat men niet Jezus beleed.

De toekomst van God kan hier op aarde al doorbreken als wij als mensen elkaar in de waarde laten. De een is niet meer dan de ander. En als aan iemand het evangelie is verkondigd en hij of zij wil het niet horen, dan is het niet aan ons om het op te dringen. Maar bidt voor die persoon.

Het is net als met een spelletje, de een vertelt een zin of enkele zinnen en de volgende gaat verder met enkele zinnen, en daarna de volgende etc. Uiteindelijk wordt het een verhaal, maar ieder individu heeft in zijn of haar hoofd al een eigen verhaallijn bedacht. Lukt het om toch samen een samenhangend verhaal te krijgen? Of word je 'dwarsgezet' doordat jouw/uw verhaallijn onderbroken wordt.

LIEFHEBBEN TOT HET EINDE

We gaan vanaf nu met Jezus mee de laatste uren van Zijn leven in.

Johannes 13:1

“En voor het feest van het Pascha, toen Jezus wist dat Zijn uur gekomen was dat Hij uit deze wereld zou overgaan naar de Vader, heeft Hij de Zijnen, die in de wereld waren en die Hij liefgehad had liefgehad tot het einde.”

Jezus weet al dat bij de intocht in Jeruzalem het einde van het aardse leven in zicht kwam. Nu worden de dagen uren. Jezus begint met de reiniging van de gemeenschap, eerst symbolisch door de voetwassing en later inhoudelijk door het verwijderen van de verrader. Met ‘de Zijnen’ worden hier de twaalf discipelen bedoeld. Jezus maakt hen tot vertegenwoordigers van Zijn nieuwe gemeenschap. In de komende hoofdstukken 13:31 tot hoofdstuk 16:33 geeft Jezus de laatste instructies voor Zijn volgelingen voor de gevangenneming en kruisiging. Deze toespraak wordt afgesloten met Jezus’ slotgebed in hoofdstuk 17.

Zo bijzonder, als je in het verhaal kruipt dat we de afgelopen tijd hebben gevolgd. Dat zelfs in de laatste momenten van het leven op aarde, Jezus Zijn liefde blijft doorgeven. Hij wordt niet boos of opstandig. Hij vlucht niet of doet een uitspraak zodat alle tegenstanders dood neervallen. Nee integendeel, Jezus blijft Zijn liefde verkondigen. Hij spreekt woorden van houvast. Gericht aan de discipelen, op een toekomst zonder Zijn aanwezigheid.

Kunnen wij liefhebben tussen alle onrecht en geweld om ons heen?
En hoe kan je dan de mensen om je heen liefhebben?

Wij leven nu in dezelfde tijd als de discipelen, na Hemelvaart en Pinksteren. Ook wij mogen leven, aangespoord door de Heilige Geest en van de Heilige Geest uit omzien in liefde naar elkaar.

Moeilijk? Ja. Onmogelijk? Nee.

Wat moet er in u, in jou veranderen om van de moeilijkheid tot liefhebben een mogelijkheid tot liefhebben te maken?

Opwekking 705

Toon Mijn liefde aan de ander, zo heb Ik ook jou liefgehad.

Heb elkaar lief, wat er ook gebeurt,

Dien de ander, zo heb Ik ook jou liefgehad.

RECHT EN GERECHTIGHEID

Ondanks dat we nu lezen in de laatste uren van Jezus moeten wij voor deze dag over recht en gerechtigheid terug naar het Bijbelboek Job in het oude testament. En om het geheel goed te begrijpen zouden we het hele Bijbelboek eerst moeten lezen voordat we het kunnen hebben over recht en gerechtigheid.

Job 40:1-4

“Daarna antwoordde de HEERE Job uit een storm en zei: Omgord nu als een man uw heupen, dan zal ik u ondervragen. Maak Mij eens bekend: Wilt u ook Mijn recht vernietigen? Wilt u Mij schuldig verklaren, opdat u zelf rechtvaardig bent? Hebt u een arm zoals God? En kunt u, zoals Hij, met uw stem donderen?”

Dit onderwerp is te groot om in een dag te behandelen. Maar kijkend naar Jezus terwijl Hij aanligt en weet dat Hij verraden gaat worden, terwijl Hij niets verkeerd gedaan heeft. Het gaat altijd over schuld en terechtwijzen. Zo ook bij Job. Zijn vrienden zijn ervan overtuigd dat Job toch in het verborgene gezondigd heeft. En Jobs vrouw zegt openlijk dat Job dan maar de God die hij zo vasthoudend dient moet loslaten. Maar Job is overtuigd van zijn recht en het ongelijk van zijn vrouw en vrienden.

Dan komt Hij, die Recht en Gerechtigheid doet, naar Job toe. En zo is het ook met Jezus, Hij doopt het brood in iets en geeft het aan Judas. Jezus laat hier al zien; recht en gerechtigheid zullen zegevieren. Niet zoals mensen dat in hun kleine bereik denken zoals het hoort. Maar de Drie-eenheid in hun volmaakte plan. God laat niet los wat Zijn hand begon. God weet hoe de wegen van mensen lopen. En zoals bij Job laat God zien, dat onrecht iets is dat boven de mens uitstijgt. Wij kunnen niet bevatten wat recht en gerechtigheid is. Waarom er pijn en lijden in deze wereld is. Wij proberen dat te ontrafelen, net als de vrienden van Job, maar we moeten leren accepteren dat wij niet alles weten en kunnen bevatten. Jezus zegt dan ook: "Mijn genade is u genoeg". Leren wij daaruit te leven?

Als er een plek is waar geen ruimte is voor recht en gerechtigheid dan is het wel in een vluchtelingenkamp. Waarom denken wij (west Europeanen) dat wij moeten beslissen hoe en waar iemand mag leven? Dat wij niet luisteren naar de verhalen van een ander, maar vaak vooraf al een mening klaar hebben liggen.

Er is zoveel onrecht en ja, dat onrecht zal nog meer toenemen tot de wederkomst van Jezus. Want het kwaad zal rondgaan als een brullende leeuw, op zoek naar alles wat zij kan verslinden. (vrij vertaald naar Openbaringen).

Zoek eens op of bekijk eens een borduurwerk. Vraag desnoods eens aan oma of aan een bekende waarvan je weet dat hij of zij borduurt. Kijk dan eens naar de voorkant en naar de achterkant... wat zie je?

Wat ziet God en wat zien wij?

Gebed

*"Kneed mij, Heere God, ook als het soms wel eens pijn doet.
Kneed mij, Heere God, U weet precies hoe ik zijn moet".*

EEN PLEK IN DE HEMEL

Wat een vooruitzicht hebben wij!

Joh 14: 1-3

“Laat uw hart niet in beroering raken; u gelooft in God, geloof ook in Mij. In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, op dat ook u zult zijn waar Ik ben.”

Jezus vertelde dit aan Zijn volgelingen omdat ze in onzekerheid verkeerden na wat Jezus net hiervoor verteld had. Jezus doet een appel op ze. Geloof! En dat appel doet Hij ook nu aan u. Geloof! En dan gaat Jezus verder, Hij geeft hun en ons een vooruitzicht, een vergezicht, een blik in de toekomst. De hemel, het huis van Mijn Vader. En Jezus geeft ons de zekerheid, ook voor jullie, ook voor ons is daar plaats.

Leef voluit, in de wetenschap dat Jezus voor ons in de hemel aan het werk is. Tot het moment dat uw dat jou, dat mijn plek daar klaar is en we worden thuisgehaald. Dan is er, zoals we gisteren lazen, nog veel verdriet, onrecht en lijden. Maar door

onze tranen heen mogen we ons verheugen en het moment verwachten dat ons 'huis', dat je plaats in de hemel klaar is en je voor altijd bij God mag zijn.

Nu niet denken, wat benauwend, want dat is het niet. Leef voluit omdat u/jij weet, mijn Verlosser leeft! Er zijn nog zoveel plannen die uitgevoerd willen worden. Nog zoveel dromen. Moet ik dan maar gaan zitten wachten? Nee zeker niet. Maar leef in alles met het geloof dat je ooit op een dag in de hemel zal zijn.

Een gevluchte medemens leeft met maar een doel voor ogen, veiligheid en vrijheid van mijn leven. En daar hebben ze veel, zo niet alles voor over. Huis en haard laten ze achter. Familie en vrienden zullen ze misschien nooit meer terugzien. Het land, de taal en cultuur dat willen ze loslaten voor maar een ding. Een veilige nieuwe toekomst.

Opdracht

Luister vandaag eens naar het lied van opwekking 818 'op die dag'.

Als je nadenkt over in de hemel zijn; wat zie je daar, wat doe je daar, hoe zal het daar zijn?

HET POLITIEKE LABYRINT

Joh 18:28

“Ze brachten dan Jezus van Kajafas naar het gerechtsgebouw, en het was 's morgens vroeg.”

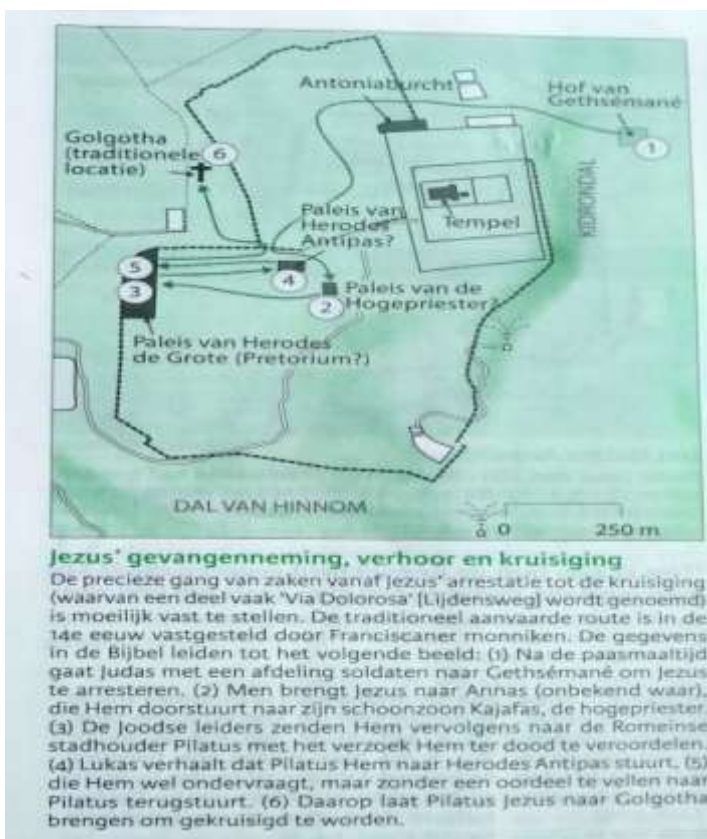
Op dit moment is het politieke steekspel begonnen. Iedereen vindt er wel iets van, maar niemand durft de handschoen op te nemen.

In het plaatje hiernaast is goed zichtbaar wat er zich heeft afgespeeld. En dan is er ook nog de joodse menigte die buiten staat. Pilatus die Jezus ondervraagt, dan naar buiten gaat en met het volk en de joodse leiders overlegt. Dan weer naar binnen gaat en Jezus vraagt: “Bent U de koning der Joden?” Dan volgt een tweegesprek tussen Pilatus en Jezus met als uitkomst dat Pilatus opnieuw naar buiten gaat en tegen het volk zegt: “Ik vind geen schuld in Hem”. Dan is er voor Pilatus, die bang is voor het volk, nog een ‘escape’. De vrijlating van een gevangene tijdens het Pascha. In de hoop dat ze voor Jezus kiezen, gebeurt het tegenovergestelde. Door die uitspraak moet Pilatus Jezus wel als een misdadiger behandelen. De gebeurtenissen die dan volgen zijn mensonwaardig, maar zijn voor deze wereld niet vreemd. Pilatus gaat opnieuw naar het volk nu met Jezus en zegt: “Zie de Mens”. Dit bedoelt hij spottend. Maar ook met een ondertoon van, zie nu deze Man, kan deze Man nu een misdaad begaan hebben tegen het gouvernement?

Hoeveel (machts)spelletjes spelen wij of worden er gespeeld? Zelfs onder gelovigen zijn er veel van dit soort labyrinten. Hele leugens, halve waarheden. Een bepaalde ondertoon of interpretatie kan met het grootste gemak zorgen dat de invalshoek of de waarheid verdraaid wordt.

Wie wel eens een doolhof of labyrint gespeeld heeft, weet hoe moeilijk het is om als een weg doodloopt de juiste route terug te vinden om verder te komen. Zo moeilijk is het voor ons om uit het web van leugens en halve waarheden te komen. Maar wat laat Jezus zien? In hoofdstuk 15 van het Johannes evangelie heeft Jezus het over:

- * De ware wijnstok en de ranken
- * Het gebod van de liefde
- * De haat van de wereld

KRUISIGING

Het kruis is het symbool van het christendom geworden. Daar waar Jezus ons verlossing bracht. Zijn dood, ons leven tot in eeuwigheid.

Joh 19: 17-18

"En terwijl Hij Zijn kruis droeg, ging Hij op weg naar de plaats die Schedelplaats genoemd wordt en in het Hebreeuws Golgotha. Daar kruisigden zij Hem en met Hem twee anderen, aan elke kant een, en Jezus in het midden."

Er zijn jaren geweest, dat ik op Goede vrijdag in een kerkdienst was en bij dit verhaal mijzelf onderaan de kruisheuvel zag. Jezus aan het kruishout gehangen te midden van misdadigers. Niet aan een zijkant, maar pontificaal in het midden, alsof men wilde zeggen, 'Hij is de ergste van allemaal'. Maar vanuit God gezien, is Jezus het middelpunt in de mensheid. Dat mag ons houvast geven. Die plek waar Jezus hing, in het midden, had mijn plek moeten zijn.

En Hij hing daar. Los van de aarde. Hangend aan het kruis begeeft Hij Zich tussen hemel en aarde. De mensen willen Hem niet, God wil Hem niet. Machteloos, kwetsbaar. In die diepe donkerheid van die vrijdagavond hoor ik vanuit de verte het

gelach van de overwinning (zo lijkt het). De duisternis waarin satan, de duivel, het kwaad, ervaart. Omgeven door duisternis kan hij zijn werk doen. De lach klinkt, het spotten klinkt: "Wat nou Jezus, Jij die alles overwint?! Jij hebt verloren. De mensen willen Jou niet, God, de Schepper wil Jou niet, Jij bent verloren en ik heb uiteindelijk gewonnen." Satan zal wel gedacht hebben, ik heb het Jou zo makkelijk gemaakt toen Jij in de woestijn was. Alles lag aan je voeten als je mij als god zou erkennen.

Die overwinning van satan zoals het lijkt is slechts van korte duur. Wij mogen weten en leven vanuit het geloof dat de overwinning in Christus is. Hij is sterker dan de dood, Hij overwon de sterke tegenstander, de satan voor altijd! Dan breekt er licht door in de duisternis van die vrijdagavond. En dan mag er voluit gezongen worden: Abba Vader U alleen, U behoort ik toe.

Wat een bevrijding. Dat is de weg die wij de afgelopen maand (32) dagen hebben afgelegd. Kijk nog maar eens terug naar de beginpagina, van lijdenstijd naar bevrijding. We mochten een eindje met Jezus mee oplopen, de weg naar Jeruzalem. De weg die nu via Golgotha leidt naar bevrijding. Met kerst zingen we: Ik kniel aan Uwe kribbe neer, oh Jesu Gij mijn leven.

En nu zingen we: *"lead me to the cross, where Your love poured out, bring me to my knees, Lord, I lay me down..."*

Terugdenkend aan bevrijding, denk ik ook aan hen die niet bevrijd zijn. Niet van druk, niet van vervolging, niet van oorlog, niet van religieuze vervolging, maar ook aan hen die niet bevrijd zijn van de last van het leven. Wilt u bidden voor mensen dichtbij of ver weg die niet VRIJ zijn. Bid ook dat er bevrijding mag zijn voor mensen die Christus niet kennen of niet erkennen. Want zo hebben wij de afgelopen tijd geleerd; ware bevrijding ligt in de open handen van Jezus.

Lijdenstijd is bezinningstijd

DE STILLE WEEK

GEZAMENLIJKE KERKEN

De komende dagen, de stille week gaan wij met elkaar nadenken over de 7 kruiswoorden door Jezus uitgesproken. Dit dagboekje is ontstaan uit een gezamenlijk project van de verschillende kerken. De komende dagen zal iedere dag een van de kruiswoorden van Jezus worden uitgewerkt door een vertegenwoordiger van de deelnemende genootschappen.

Dag 7: *Ds. Magda Hazeleger* (Protestantse Gemeente Beilen-Hijken-Hooghalen)

Lukas 23: 34

“Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen”

Dag 6: *Gert Smit* (Gereformeerde Kerken Vrijgemaakt)

Lukas 23:43

“Voorwaar Ik zeg u, heden zult u met Mij in het paradijs zijn”

Dag 5: *Pastor Peter Wellens* (Rooms Katholieke kerk van de Heilige Drie-eenheid)

Johannes 19: 26-27

“Vrouw zie uw zoon. Daarna zei Hij tegen de discipel: zie, uw moeder”

Dag 4: *Pastor César Cortés* (Rooms Katholieke kerk van de Heilige Drie-eenheid)

Johannes 19: 28

“Ik heb dorst”

Dag 3: *Ds. Patrick de Vries* (Protestantse Gemeente Beilen, Hijken-Hooghalen)

Mattheus 27:46

“Eli, Eli, lama sabachtani? Dat betekent: Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?”

Dag 2: *Ds. Helene Westrik* (Vrijzinnige Gemeenschap, de Stroming)

Johannes 19:30

“Het is volbracht”

Dag 1: *Martin Sloots* (Evangelische kerk ‘Nardus’)

Lukas 23: 46

“Vader, in Uw handen bevel ik Mijn geest”

Paasmorgen: *Erik Potjes* (Protestantse Gemeente Beilen- Hijken- Hooghalen)

Johannes 20:16

“Hij roept je bij je naam”

'VADER VERGEEF HET HUN, ZIJ WETEN NIET WAT ZIJ DOEN'

Tekst Ds. Magda Hazeleger
(Protestantse Gemeente Beilen-Hijken-Hooghalen)

De scène rond het kruis is grof en gevoelloos. De soldaten regelen de executie van Jezus. Misschien heeft deze groep deze week al verschillende kruisigingen uitgevoerd. De eerste keer dat ze een kruisiging zagen, waren ze misschien nog wel ontdaan of van streek. Omdat het zo'n wrede dood is. Maar op termijn went alles.

De veroordeelde wordt eerst helemaal ontkleed. En dan begint het wrede proces van het spijkeren aan een kruis. Twee spijkers door de polsen, een door beide voeten tegelijk en dan hijsen ze het slachtoffer omhoog. Het kruis zwaait naar voren en dan terug totdat het met een paar wiggen aan de onderkant is vastgezet om het kruis rechtop in het te voren gemaakte gat te houden. Als dat gedaan is, gaan ze onder het kruis zitten. En wachten ze tot de gehangene sterft – soms duurt dat

dagenlang. Om de tijd te doden gokken ze, ze werpen het lot over wie de laatste bezittingen van het slachtoffer krijgt. Dat is het tafereel van het moment. En dan komt er dat woord van Jezus, die in het midden van de 3 gekruisigden hangt.

"Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen." (Lucas 23:34a)

Ik denk dat Jezus hier meer vraagt dan vergeving van de soldaten, van Pilatus, van de mensen die komen kijken. En ik denk dat de vraag om vergeving ook om meer gaat dan de onverschilligheid, of wreedheid, of de politieke keuzes van de religieuze en rechterlijke macht van die tijd. Ik geloof dat Jezus' vraag om vergeving ook voor mij bedoeld is. Mijn onverschilligheid, mijn wreedheid, mijn gemakzucht en mijn fouten. En Jezus' woorden bepalen me er ook bij dat ik vaak geen idee heb van waar mijn fouten liggen.

Vergeving is een lastig ding. De kleine dingen gaat vaak wel. Die vergeet je ook nog wel. Maar die dingen die pijn doen en waar je soms je leven lang last van hebt. Dat is anders. Vernedering, gepest worden, verraden, genegeerd. Soms lijkt vergeven onmogelijk. En je weet het vast wel: dan blijf je zelf opgezadeld met dat wat je is aangedaan. Het is niet ondenkbaar dat degene die jou wat aangedaan heeft, niet eens weet hoe je eronder lijdt... En dat geldt ook andersom. Dat jij niet weet wat je een ander aangedaan hebt.

Deze tijd heeft als kenmerk dat we buitengewoon lichtgeraakt zijn. We voelen onszelf al snel slachtoffer. Of, aan de andere kant, we schieten onmiddellijk in verzachtende omstandigheden. We zijn allemaal mensen, toch? Maar we weten zo vaak niet wat we doen. En denk eens aan wat we collectief verkeerd doen. Wat we in het milieu, in ongelijke verdeling van bezit en macht gewoon laten gebeuren. Je ziet 't gewoonweg vaak niet eens, of peilt de diepte van het leed of de fouten niet. We weten niet wat we doen.

Hier zegt Jezus niet: "Ik vergeef jullie." Dat is fascinerend. Misschien is dat voor jou wel de eerste, misschien ook nog wel een heel moeilijke stap. Vragen of de hemelse Vader je wil vergeven. Jezus bad het ook. In zijn laatste uren kiest Hij ervoor te bidden voor anderen, in plaats van te vragen om wraak. Zijn offer en Zijn liefde voor ons, en wat Hij hier doet aan het kruis, dat is iets om voor ogen te houden als je je eigen wonden en gekwetstheid bekijkt. Zou het je lukken? Telkens als het zeer doet vragen: "Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen."?

'VOORWAAR, HEDEN ZULT U MET MIJ IN HET PARADIJS ZIJN'

Tekst Gert Smit
(Gereformeerde Kerk Vrijgemaakt)

Voorwaar, dat betekent het is zeker zo! Het zal je maar gezegd worden. Wat zijn wij daar allemaal naar op zoek. De zekerheid om met Jezus het paradijs in te gaan. Hoeveel twijfels zijn er niet. Er wordt nog wel eens gezegd als iemand op zijn of haar sterfbed ligt "Is het zeker zo, dat ik naar de hemel zal gaan?" De twijfel of de zonden die in het leven zijn begaan niet te groot, te hoog zijn als obstakel om Jezus te volgen. Als u daar ook wel eens aan denkt en u twijfelt... denk dan eens aan deze moordenaar.

Met een reden werd hij gekruisigd. Niet omdat hij iets had gedaan zoals het stelen van een appel, maar het leven van iemand ontnemen. De zwaarste straf in die tijd,

het kruis. En terwijl hij daar hangt, zich van zijn zonden bewust, want hij noemt het ook naar de andere moordenaar toe. Dan geeft hij toe dat hij zondig is en geleefd heeft met grote fouten.

Maar hier in het laatste moment van zijn leven, beseft hij en overziet hij zijn leven. Laat het een wake up call voor ons zijn. Wij weten niet wanneer ons leven hier op aarde eindigt, maar hebben wij Jezus aangenomen als onze verlosser? Deze moordenaar had daar op de valreep nog de tijd voor. Genadetijd noemen we dat. En hij belijdt Jezus als Heer, omdat hij inziet dat hij de dood verdient en Jezus niet. Er wordt wel eens gezegd: "Het is nooit te laat om te....." Voor deze man aan het kruis was dat zo, maar we moeten niet vergeten dat het ook wel te laat kan zijn.

Zijn we voorbereid? Dat is een oproep.

En weet je wat Jezus dan zegt? "Heden zult u met Mij in het paradijs zijn". Wat een genade, wat een verzoening. Als je gelooft dat Jezus de Zoon van God is, als je belijdt dat Hij voor je zonden is gestorven en opgestaan, dan is de twijfel niet nodig. Dan zal je met Hem in het paradijs zijn. Hoe heerlijk moet dat voor deze gekruisigde geklonken hebben. Geworsteld met het kwaad, vast in het web van de zonde en uiteindelijk verlost door Jezus.

Alleen al door de woorden van Jezus komt hij los van de zonde. Hij is gered. En niet lang daarna zal hij daadwerkelijk met Jezus in het paradijs wandelen.

Laten wij het erop aankomen? Weten wij wanneer we gaan sterven? Willen wij een leven lang leven verstrikt in het web van zonde? Het hoeft niet. Jezus is er ook voor u, ook voor jou en Hij wil maar al te graag tegen je zeggen; "Wil je met Mij in het paradijs wandelen?".

Nu al op aarde, met het vooruitzicht op de eeuwigheid.

'VROUW ZIE UW ZOON,... ZOON ZIE UW MOEDER'

Tekst Pastor Peter Wellens
(Rooms Katholieke kerk van de Heilige Drie-eenheid)

In het Evangelie volgens Johannes zijn de kruiswoorden te vinden in hoofdstuk 19 vers 26-30. In Johannes ligt het accent minder op het lijden van Jezus, maar meer op de Godheid van Jezus. Allereerst zorgt Jezus ervoor dat zijn moeder niet alleen achterblijft:

Johannes 19: 26-30

Toen Jezus zijn moeder zag staan, en bij haar de leerling van wie hij veel hield, zei hij tegen zijn moeder: "Dat is uw zoon" en daarna tegen de leerling: "Dat is je moeder." Die leerling was Johannes zelf.

Deze woorden van de Heer belichten ten diepste het mysterie van het kruis. Het is geen hopeloze tragedie, maar de plaats waar Jezus zijn heerlijkheid toont en zijn verlangens van liefde tot het uiterste nalaat, die bepalende regels voor de Christengemeenschap en voor iedere leerling worden.

De woorden van Jezus staan vóór alles aan de oorsprong van de moederlijke roeping van Maria ten opzichte van heel de mensheid. Zij zal in het bijzonder de moeder zijn van de leerlingen van haar Zoon en zorgen voor hen en hun weg. De onbeschrijflijke smart van het kruis doorboort de ziel van Maria, maar verlamt haar niet. Integendeel, voor haar begint als Moeder van de Heer een nieuwe weg van 'geven'.

Aan het kruis is Jezus bekommerd om de Kerk en de gehele mensheid en wordt Maria geroepen deze zelfde bezorgdheid te delen. Een taak die geen einde heeft. De leerling Johannes, de beminde, verpersoonlijkt het messiaanse volk. Hij moet Maria als zijn eigen moeder erkennen. Daarom gaat de moederlijke roeping van Maria, de roeping tot zorg voor haar kinderen, over op Johannes en op heel de Kerk. Heel de gemeenschap van de leerlingen is betrokken bij de moederlijke roeping van Maria.

Als leerling die alles met Jezus gedeeld heeft weet Johannes dat Jezus wil dat alle mensen de Vader ontmoeten. Hij kan getuigen dat Jezus velen ontmoet heeft die ziek zijn in hun geest, omdat ze hoogmoedig zijn en ziek in hun lichaam. Aan allen heeft Hij barmhartigheid en vergeving geschonken en aan de zieken ook lichamelijke genezing, een teken van het overvloedige leven van het Rijk, waar iedere traan wordt afgedroogd. Evenals Maria en de leerlingen, zijn ook wij geroepen om voor elkaar te zorgen, maar dat niet alleen. Wij weten dat het hart van Jezus voor allen zonder uitzondering openstaat. Aan allen moet het Evangelie worden verkondigd en tot allen die in nood zijn, moet zich de naastenliefde van de christenen richten, eenvoudigweg omdat het personen zijn, kinderen van God.

Daarom aan ons de taak, in het bijzonder in deze voorbereiding op Pasen maar zeker ook daarna, om ons hart te openen voor allen die kwetsbaar zijn; kwetsbaar qua leeftijd, qua gezondheid, qua geardheid, qua omstandigheden, meestal gedwongen. Dat het Licht van Pasen hen en ons mag verlichten en mag laten voelen dat we met elkaar verbonden zijn in ons hart en in onze gebeden!

'IK HEB DORST'

Tekst *Pastor César Cortés*
(*Rooms Katholieke kerk van de Heilige Drie-eenheid*)

"Ik heb dorst": deze woorden zullen heel normaal klinken in onze oren. Hiermee geeft men een van de basisbehoeftes aan van het menselijk bestaan, namelijk een behoefte aan water, want zonder water is er geen leven mogelijk. Niemand zal in paniek raken bij het horen: "ik heb dorst". Het is vanzelfsprekend: als je dorst hebt, ga je gewoon drinken. Deze laatste woorden van Jezus aan het kruis hebben echter een diepere betekenis en ik hoop dat deze overweging zal meehelpen de diepe zin van de 'dorst van Jezus' te ontdekken en ons kan bewegen om die 'dorst' bewust en actief proberen te lessen.

Joh. 19, 28-29

"Gelukkig wie hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden."

Hierna, wetend dat nu alles was volbracht, zei Jezus, opdat de Schrift vervuld zou worden: "Ik heb dorst." Er stond daar een kruik vol zure wijn. Ze doopten er een spons in, staken die op een hysopstengel en brachten die aan zijn mond.

Fysiek gezien, heeft 'dorst' met een intense wens naar vocht te maken. Niettemin wordt dit woord ook gebruikt om een sterk verlangen van de mens aan te geven dat niet te snel noch te gemakkelijk verzadigd kan worden. Niet raar dan dat het woord 'dorst' zo vaak in de poëtische taal voorkomt als een hulpmiddel om diepe menselijke behoeftes te beschrijven die niet op een andere manier verwoord kunnen worden. Ook in de Bijbel komt men dikwijls dit woord tegen, zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament. Het klinkt altijd als een luide oproep om hulp

bij het gebrek aan leven, aan geluk, aan vrijheid, aan zin van het bestaan of bij bedreiging en gevaar. Zo lezen we o.a. de ervaring van koning David, toen hij naar de woestijn van Juda moest vluchten voor zijn vijanden om zijn leven te redden: "God, mijn God, naar U blijf ik zoeken, mijn ziel dorst van verlangen naar U (mijn enige toevlucht); al wat ik ben smacht naar U in een troosteloos dor land zonder water." (ps. 63). Men blijft maar zoeken zijn hele leven door; een zoektocht naar materiële, maar ook heel diep en onbewust naar spirituele goederen. Ook al lukt het om alles te krijgen waar je in dit leven naar verlangt, toch zal men niet totaal bevredigd zijn, want naar de woorden van de heilige Augustinus "onrustig is ons hart tot het rust vindt in God".

In het evangelie volgens Johannes spreekt Jezus vaak over water en over dorst. In een gesprek met een Samaritaanse vrouw zei Hij dat:

"Iedereen die van het gewone water drinkt, krijgt weer dorst, maar wie van het water drinkt dat Hij hem zal geven, krijgt in eeuwigheid geen dorst meer; integendeel, het water dat Hij hem zal geven, zal in hem een waterbron worden, opborrelend tot eeuwig leven." (Joh. 4, 13-14).

Het is heel merkwaardig dat diegene die het ware water bezit, toch de mensen om water vraagt: "Geef mij te drinken. Ik heb dorst". Ja, de kreet van de Heer aan het kruis 'Ik heb dorst' drukt niet alleen een fysieke behoefte aan water, aan vloeistof uit. Integendeel, Jezus, die op het moment van zijn grootste overgave voor de mensen is, drukt met die eenvoudige woorden het verlangen van God uit. God heeft de liefde en de aandacht van de mensen voor elkaar in de wereld nodig. De Heer heeft verlangens naar onze liefde. Deze woorden van Jezus zijn gericht op ons, om klaar te zijn voor elkaar, in het bijzonder voor diegene die onschuldig in deze wereld moeten lijden; mensen die als gevolg van geweld, van haat, van oorlog gedwongen zijn alles te verlaten om hun leven en hun families te redden. Deze woorden van Jezus aan het kruis vormen een oproep aan ons allemaal om deze 'dorst naar liefde van God voor de mensen' te lessen. Zo veel ellende in het leven van heel veel mensen in de wereld, geeft ons de kans om op allerlei manieren onze hulp aan te bieden bij de verschillende behoeftes van onze medemensen. "Ik had honger", zei Jezus, "en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik had dorst en gij hebt Mij te drinken gegeven. Ik was vreemdeling en gij hebt Mij opgenomen, Ik was naakt en gij hebt Mij gekleed, Ik was ziek en gij hebt Mij bezocht, Ik was in de gevangenis en gij hebt Mij bezocht." (Mat. 25, 35-36). En natuurlijk, naast concrete en materiële hulp, is er nabijheid, begrip, solidariteit, empathie, tijd en heel veel liefde nodig. Jezus is met diegenen die lijden, en gelukkig mogen we ons weten als we hen helpen, want "al wat gij gedaan hebt voor een dezer geringste van mijn broeders hebt gij voor Mij gedaan, en al wat gij niet voor een van deze geringste hebt gedaan, hebt gij ook voor Mij niet gedaan" (Mat. 25, 40.45).

'VAN GOD VERLATEN'

Ds. Patrick de Vries
(Protestantse Gemeente Beilen-Hijken-Hooghalen)

**Het is nog nooit zo donker west, of 't wer altied wel weer licht.
Het is een bemoedigende tekst van Ede Staal. Hoe groot de moeite in het leven ook is, het komt altijd goed! Maar is dit ook altijd zo in deze wereld? Is dit de werkelijkheid in dit leven? Wordt het altijd voor iedereen weer licht?**

Mattheus 27:46

'Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten?'

Het is al drie uur donker. Jezus hangt aan het kruis. Onschuldig. Hij lijdt helse pijnen. Hij wordt door omstanders bespot. Op dat moment schreeuwt Hij het uit: Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten? Het zijn bekende woorden. David sprak zich ook al eens zo uit (Psalm 22). Tegelijkertijd zijn het woorden waarvan de

diepte niet te peilen is. Het is verwarrend. Hoezo Jezus, Gods Zoon, God Zelf, door God verlaten? De neiging ontstaat om deze woorden te relativieren. Het gaat om een gevoel van Jezus. Of we proberen zo snel mogelijk over te stappen naar Pasen, het feest van het Licht. Dit is toch het Evangelie?! Toch is er géén Pasen zonder Goede Vrijdag. Het is goed om stil te staan bij de weg die Jezus is gegaan. Voor u, voor mij,

Als we dan bij dat kruis staan, dan klinkt er wellicht nog meer in mee. Andere mensen die zich verlaten voelen. Mensen op de vlucht. Nergens welkom. Jongeren, ouderen die het niet meer zien zitten. Depressief. Waar bent U, God? Het is soms erg donker in deze wereld. Jezus schreeuwt met hen, met ons mee. Het is opvallend. Hij schreeuwt tot God, die hij 'mijn God' noemt. Want zelfs op dit meest duistere moment is er hoop. Het geloof en vertrouwen blijft. Uiteindelijk wordt het weer Licht!

Gebed: Luthers Avondgebed

*Heer, blijf bij ons, want het is avond
en de nacht zal komen.*

*Blijf bij ons en bij uw ganse Kerk
aan de avond van de dag,
aan de avond van het leven,
aan de avond van de wereld.*

*Blijf bij ons
met uw genade en goedheid,
met uw troost en zegen,
met uw woord en sacrament.*

*Blijf bij ons
wanneer over ons komt
de nacht van beproeving en van angst,
de nacht van twijfel en aanvechting,
de nacht van de strenge, bittere dood.*

*Blijf bij ons
in leven en in sterven,
in tijd en eeuwigheid. Amen.
Maarten Luther (1483 - 1546)*

'HET IS VOLBRACHT'

Tekst Ds. Helene Westrik
(Vrijzinnige Gemeenschap, De Stroming)

Sommigen van jullie zullen het nog wel weten; de vluchtelingen uit Vietnam die in de jaren zeventig en tachtig naar Nederland kwamen. Van een van hen, Uyên Lu, ken ik het persoonlijke verhaal. Zij schreef een boek en samen presenterden we dat een aantal jaren geleden in de kerk van Odoorn. *Verborgen Veerkracht* heet dat boek.

Johannes 19:30
"Het is volbracht"

Haar vader diende in het Zuid-Vietnamese leger, en na de overwinning van de communistische partij, braken er voor het gezin slechte tijden aan. Vader moest heropgevoed worden in de Marxistische leer, en zijn dochters leerden op school dat hun vader tot de vijand had behoord. Passages uit geschiedenisboeken

moesten doorgestreept worden en vele vaders zouden nooit meer uit de heropvoedingskampen terugkeren. Zo kwam het dat de vader en moeder van Uyên het besluit namen dat ze hun vier dochters zouden laten vluchten naar de Westerse wereld. In totaal zouden de meisjes 3 keer vluchten. De 1e poging mislukte vanwege een overval door piraten en de 2e door verraad en arrestatie. Bij de 3e poging vlucht Uyên hals over kop met één van haar zussen. Tijd om afscheid te nemen was er niet. Wát een dilemma waar je dan als ouders voor staat. Onbeschrijfelijk, omdat je weet dat de kans groot is dat je je kinderen nooit meer ziet. Begrijpelijk dat je ze dan al het mogelijke wilt meegeven waardoor ze het zullen redden.

Zo had vader een paar slippers voor Uyên gemaakt. Met liefde en aandacht. Op haar vlucht, door modder en kou, blijken de slippers echter een slecht idee. En eenmaal op de boot, verliest ze er ook nog één. Maar door alles heen blijven die slippers symbool staan voor de liefde waarmee vader en moeder hun dochters lieten gaan. Omdat ze hen een leven in vrijheid gunden. Uyên en haar zus zijn uiteindelijk veilig in Nederland aangekomen; ze vonden onderdak bij pleeggezinnen, gingen naar school, deden vervolgoopleidingen en kwamen 'goed terecht', maar contact met vader en moeder zou pas heel wat later mogelijk zijn. Niet in de laatste plaats omdat vader de vlucht van zijn dochters met jaren gevangenisstraf moest bekopen.

In het jaar na het verschijnen van haar boek, is Uyên met haar eigen gezin haar ouders gaan opzoeken. Voor het eerst – na bijna 40 jaar. Wát een bijzonder moment. In haar boek heeft ze haar eigen proces beschreven – hoe ze door alles heen nu haar veerkracht voelt en ziet. Uyên zet zich nu in voor mensen die vergelijkbare dingen hebben meegemaakt.

En haar ouders? Die hebben Godzijdank nog kunnen zien dat hun opoffering van destijds ook goede dingen heeft gebracht. Om aan het einde van hun leven te kunnen zeggen: *'het is volbracht!* En zo kijk ik naar de woorden van Jezus: *'het is volbracht'* – als ode aan alle mensen die iets opofferen voor zichzelf en een ander. Ben jij bereid om ook zó naar de vluchtelingen van vandaag te kijken?

Gebed

God, wees ons inzicht als het gaat om de opofferingen van mensen, opdat liefde en mildheid de bron van onze gedachten, woorden en daden zijn.

Opdracht:

Vertel elkaar of jij wel eens wat hebt opgeofferd voor een ander. Of waarvan je weet dat een ander iets voor jou heeft opgeofferd.

'IN UW HANDEN BEVEEL IK MIJN GEEST'

Tekst Martin Sloots
(Evangelische kerk Nardus)

Lucas 23:46

"En Jezus riep met luider stem: Vader, in uw handen beveel ik mijn geest. En toen Hij dat gezegd had, gaf Hij de geest."

Met deze laatste woorden van Jezus citeert Hij uit Psalm 31:6: "In uw hand leg ik mijn geest, Heer, trouwe God, verlos mij."

Genoeg om te overdenken. Alle kruiswoorden van Jezus hebben een grote impact. Onze Verlosser die alle macht heeft en had; koos vrijwillig voor deze weg. Ze konden veel met hem doen; martelen; geselen; bespotten; ja zelfs doden. De

tegenstanders dachten overwonnen te hebben. Maar één ding kon men niet; Zijn geest doden. Jezus gaf Zijn geest over aan de Vader. Op dat moment luidde Jezus een nieuwe tijd in: "het voorhangsel scheurde". De weg naar het Heilige der Heilige was open. Het scheuren van het voorhangsel was een teken dat de weg naar Gods Verlossing open was, voor iedereen die gelooft in het wonder van het kruis. Jezus leek machteloos. Hij had alle macht kunnen gebruiken voor Zichzelf. Soms lijken wij in onze omstandigheden ook zo machteloos. Wij leven in een tijd van grote onzekerheid; pandemie; oorlogsdreiging; eenzaamheid. Juist nu is het onze rust te weten dat onze Verlosser ons begrijpt en is voorgedaan; Hebr. 4:15

"Want de hogepriester die wij hebben is er een die met onze zwakheden kan meevóelen, juist omdat hij, net als wij, in elk opzicht op de proef is gesteld, met dit verschil dat hij niet vervallen is tot zonde."

Zijn verlossing is meer dan een daad alleen. Het veranderde de tijd. Het Nieuwe Testament is aangebroken. Gods Liefde werd zichtbaar in de dood van Jezus. Hierdoor is de zonde verzoend; het is volbracht! Zijn geest leeft voort! Zoals Jezus naast Zijn Godheid ook mens was hier op aarde, was Hij aan ons gelijk. Hij is verzocht, zoals wij worden verzocht. Naast een lichaam hier op aarde had Hij een geest. Deze geest beval Hij in Gods handen. Hoe zit het met onze geest? U en ik hebben ook een geest. Juist in deze tijd naar Pasen is het goed om hier eens bij stil te staan. Paulus schrijft veel over het feit dat het niet om het zichtbare gaat; maar om het geestelijke in 2 Cor 5:16, 17. We kunnen zo in beslag worden genomen door alles om ons heen. Natuurlijk is dat reëel. Zei Jezus niet in Joh. 17 in het hogepriesterlijk gebed in Joh 17: 15,16

"Ik bid niet dat U hen uit de wereld wegneemt, maar dat U hen bewaart voor de boze. Zij zijn niet van de wereld, zoals Ik niet van de wereld ben."

Er is meer dan dit aardse. Deze wereld is een gebroken wereld; er is ziekte, oorlog en pijn. Het wonder aan het kruis heeft de weg geopend naar een andere wereld, niet later maar nu. Door het geloof in Jezus is het ook voor u en mij, vandaag.

Ik wens u een gezegende tijd toe. Bovenal bid ik dat de woorden aan het kruis van Jezus een nieuw perspectief geven in uw hart. De dood van Jezus was niet het einde, maar een nieuw begin.... Onze situatie is niet het einde. Vertrouw op Jezus; Hij ging ons voor.

Gods zegen!

'HIJ ROEPT JE BIJ JE NAAM'

Tekst Erik Potjes
Protestantse Gemeente Beilen-Hijken-Hooghalen

Johannes 20:16

"Jezus zei tegen haar: Maria!" (vul je eigen naam in!)

Misschien is het nog wel stil in uw huis? En wat als u in die stilte van deze opstandingsdag uw naam hoort roepen? '.....' Ik roep je, volg Mij! Kunnen wij dan nog weigeren? Als Jezus door de opstanding Zijn handreiking naar ons, naar u, jou en mij doet, pakken we dan Zijn uitgestoken hand vast?

Deze zondagmorgen, die de opstandingsdag is geworden voor wie gelooft. Niet langer de sabbat, maar de zondag is door de paasmorgen de eerste dag van de week geworden. Zon-dag, dag van licht, dag van Licht! Jezus zegt: "Ik ben het Licht van de wereld". Tijdens het schrijven van dit stukje kan ik nog niet overzien of de zon schijnt, of dat het regent, maar ik hoop van harte dat ook al is het grauw en grijs Zijn licht in uw leven mag schijnen.

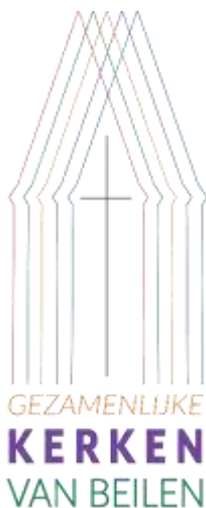
Wat als je bij je naam geroepen wordt? Kan je dan weigeren? Kan je de uitgestoken hand van Jezus negeren? Ik moet hierbij ook denken aan Thomas. Hij kon het niet

geloven tot hij Jezus zag. Jezus trok niet Zijn hand van Thomas terug, maar stak juist zijn hand uit naar Thomas. En Thomas.. hij kon niet anders dan geloven.

*U heeft ons geluk voor ogen.
Jezus heeft het ons gebracht.
Mens, als wij, voor ons gebroken
In de allerzwartste nacht.*

*U geeft een toekomst vol van hoop;
Dat heeft U aan ons beloofd.
Niemand anders, U alleen,
Leidt ons door dit leven heen.*

De gezamenlijke kerken in Beilen
wensen u en jou een gezegend Pasen!

KLEURPLAAT PASEN

Voor de kinderen

KLEURPLAAT OM WEG TE GEVEN

Voor:

Van:

Pasen een nieuwe start?

De afgelopen veertig dagen hebben we stil gestaan bij de weg die Jezus ging maar ook de weg die vluchtelingen gaan. Als Pasen voor ons een nieuwe start is, mogen wij daar ook van delen. Vanuit de gezamenlijke kerken hebben wij hierover nagedacht en leek het ons goed om in deze tijd om te zien naar gevluchte medemensen.

Wat kunnen wij nu doen?

- Wij kunnen kleding inzamelen die wij zelf niet meer gebruiken en die nog wel goed is.
- Ook waterdichte schoenen (zonder hakken), slaapzakken, tenten en zeilen zijn voor vluchtelingen zonder vaste plaats waardevol om in leven te blijven.
- Nieuwe sokken en onderbroeken (boxershorts).
- (winter) jassen, mutsen, sjaals en handschoenen.
- Ook is er veel vraag naar hygiëneproducten zoals; zeep, shampoo, tandpasta en tandenborstels (nieuw), paracetamol.
- Voor de allerkleinsten zijn we ook nog voortdurend op zoek naar pampers in alle maten.
- Dus als u denkt, wat kan ik of wat kunnen wij als gezin bijdragen... dit dus.
- Daarnaast zou ik u willen vragen om voor gevluchte medemensen te blijven bidden maar ook voor organisaties die zich inzetten en naar hen omzien.

Het inleveren van spullen en goederen kan aan de Witte Valkenstraat 4 in Beilen (Het Valkenhof, zij-ingang kerkelijk bureau).

Als u denkt ik wil liever iets doen voor de kwetsbare mensen in mijn naaste omgeving, dan bevelen wij u de **kleding- en voedselbank in Beilen** van harte aan.

Colofon

Uitgave

Tekst

Tekst Lijdensweek

Maart 2022

Dhr. Erik Potjes

Ds. Magda Hazeleger

Dhr. Gert Smit

Pastor Peter Wellens

Pastor César Cortés

Ds. Patrick de Vries

Ds. Helene Westrik

Dhr. Martin Sloots

Dhr. Erik Potjes

Grafische Vormgeving

Drukwerk

Designerie | Marijke Selles-Würsten

Kerkelijk Bureau PG Beilen-Hijken-Hooghalen

